

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 713/2005

av den 10 maj 2005

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artiklarna 18 och 19 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**I. Tidigare undersökning och gällande åtgärder**

- (1) Genom förordning (EG) nr 2164/98 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien (nedan kallade "den berörda produkten"). Åtgärderna infördes i form av en värdetull på mellan 0 % och 12 % på import från individuella exportörer och en övrig tull på 14,6 % på import från andra exportörer.

II. Begäran om en kombinerad översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn

- (2) Efter tillkännagivandet om att giltighetstiden för de slutgiltiga åtgärderna snart skulle löpa ut ⁽³⁾ mottog kommissionen en begäran om inledande av en kombinerad översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn av förordning (EG) nr 2164/98 i enlighet med artiklarna 18.2 och 19.2 i grundförordningen från närstående gemenskapstillverkare av den likadana produkten, nämligen Sandoz GmbH, Österrike och Sandoz Industrial Products SA, Spanien (nedan kallade "de sökande"). De sökande svarar för en betydande del, i detta fall över 40 %, av gemenskapens tillverkning av vissa bredspektrumantibiotika.
- (3) Begäran grundades på påståendet att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära fortsatt eller återkommande subventionering och skada för gemenskapsindustrin, och att nivån på de gällande åtgärderna var olämplig för att motverka den subventionering som orsakade skadan.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 273, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 8, 14.1.2003, s. 2.

- (4) Innan kommissionen inledde den kombinerade översynen vid giltighetstidens utgång och interimsoversynen, och i enlighet med artiklarna 22.1 och 10.9 i grundförordningen, underrättade den Indiens myndigheter om att den hade mottagit en väl underbyggd begäran om översyn. Indiens myndigheter uppmanades att inleda samråd i syfte att klargöra situationen avseende påståendena i begäran och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Indiens myndigheter avvisade kommissionens uppmaning till samråd.

III. Inledande av en kombinerad översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn

- (5) Kommissionen undersökte den bevisning som lämnats av de sökande och ansåg att denna var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artiklarna 18.2 och 19.2 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾ en kombinerad översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn av rådets förordning (EG) nr 2164/98.

IV. Undersökningsperiod

- (6) Undersökningen omfattade perioden 1 april 2002–31 mars 2003 (nedan kallad "översynsperioden" eller i tabeller "ÖP"). Undersökningen av utvecklingen när det gäller frågan om skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1999 fram till slutet av översynsperioden (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

V. Parter som berörs av undersökningen

- (7) Kommissionen underrättade officiellt de sökande, andra kända gemenskapstillverkare, exporterande tillverkare, importörer, leverantörer i tidigare förädlingsled, användare och Indiens myndigheter om att undersökningen skulle inledas. Berörda parter hade möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkterna som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.
- (8) Med anledning av det uppenbart stora antal exporterande tillverkare av den berörda produkten i Indien som namngavs i begäran angavs att stickprov skulle kunna tillämpas vid subventionsundersökningen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.
- (9) Det var dock endast ett begränsat antal exporterande tillverkare som gav sig till känna och lämnade de upplysningar som krävdes för ett stickprovsförfarande. Användningen av stickprov ansågs därför inte nödvändig.
- (10) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Svar mottogs från fem gemenskapstillverkare, sju exporterande tillverkare, en importör, två leverantörer i tidigare led samt Indiens myndigheter.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av subventionering och skada och för att fastställa sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och skada och huruvida bibehållande eller ändrande av åtgärder inte skulle strida mot gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes på platsen hos följande berörda parter:

1. Tillverkare i gemenskapen

DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Nederländerna), som även besvarade kommissionens frågeformulär som ombud för DSM Anti-Infectives Deretil SA, Almeria, (Spanien) och DSM Anti-Infectives Chemferm SA, Santa Perpetua de Mogoda, (Spanien). Dessa tre företag kallas nedan gemensamt för "DSM".

Sandoz GmbH (tidigare Biochemie GmbH), Kundl (Österrike), som även besvarade kommissionens frågeformulär som ombud för Sandoz Industrial Products SA (tidigare Biochemie SA), Barcelona (Spanien). Dessa två företag kallas nedan gemensamt för "Sandoz".

(1) EUT C 241, 8.10.2003, s. 7.

2. Indiska myndigheter

Handelsministeriet, New Delhi

3. Exporterande tillverkare i Indien

KDL Biotech Ltd (tidigare Kopran Ltd), Mumbai,
Orchid Pharmaceuticals and Chemicals Ltd, Chennai,
Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh,
Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi,
Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi,
Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad,
Surya Pharmaceutical Ltd, Chandigarh.

VI. Meddelande av uppgifter samt synpunkter på förfarandet

- (12) Indiens myndigheter och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå fortsatta åtgärder. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Vissa parter lade fram sina synpunkter skriftligen. Dessutom lade Indiens myndigheter och tre exporterande tillverkare fram sina synpunkter under utfrågningar efter meddelandet av uppgifter och följde upp detta med inlagor i vilka ståndpunkterna sammanfattades. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.
- (13) Indiens myndigheter och en exporterande tillverkare påpekade under en utfrågning efter meddelandet av uppgifter att de sökande inte tillverkade en av typerna av den likadana produkten, nämligen cefalexin, och begärde att inledandet av undersökningen skulle ogiltigförklaras i fråga om denna typ.
- (14) Som svar på detta bör det beaktas att det redan i den ursprungliga undersökningen fastställdes att alla typer av den produkt som är föremål för undersökningen (se under B) utgör en enda produktkategori⁽¹⁾. Alla typer tillhör samma kategori, dvs. semisyntetiska bredspektrumantibiotika i bulk, och har samma användningsområde, nämligen att blandas i färdiga doseringar för att effektivt behandla olika infektionssjukdomar. I detta förfarande utgör alla typer en enda produkt, som tillverkas av de sökande, vilket innebär att detta argument måste avvisas.
- (15) Indiens myndigheter och en exporterande tillverkare hävdade att de icke-konfidentiella svaren på frågeformulären från gemenskapstillverkarna inte var tillräckligt detaljerade och inte hade lämnats i enlighet med artikel 29 i grundförordningen. De påstod att bristen på information i de icke-konfidentiella svaren på frågeformulären gjorde det omöjligt för de samarbetsvilliga exportörerna att försvara sina intressen när det gäller analysen av skada och orsakssamband.
- (16) I detta sammanhang bör det noteras att gemenskapsindustrin i den nuvarande undersökningen endast består av två parter, dvs. Sandoz och DSM (se avsnitt E). Dessutom tillverkade den ena parten endast trihydratamoxicillin och trihydratampicillin, medan den andra även tillverkade cefalexin. Dessa särskilda omständigheter i fråga om gemenskapsindustrin gjorde vissa uppgifter mer konfidentiella under undersökningen. I de uppgifter som finns tillgängliga för berörda parter ingår de icke-konfidentiella svaren på frågeformulären från båda samarbetsvilliga gemenskapstillverkare, medan konfidentiella uppgifter ges i indexerad form för att det skall vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Därför anses de icke-konfidentiella svaren på frågeformulären från gemenskapstillverkarna uppfylla bestämmelserna i artikel 29 i grundförordningen. Dessutom bör det noteras att de indexerade uppgifter om skada som lämnats i meddelandet av uppgifter och beskrivs i avsnitt F i denna förordning gav alla berörda parter en tillräckligt tydlig bild av skadesituationen och orsakssambandet för att de skulle kunna bedöma analysen och försvara sina intressen.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 17, skäl 9.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**I. Berörd produkt**

- (17) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av rådets förordning (EG) nr 2164/98, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln enligt KN-nummer ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien.

II. Likadan produkt

- (18) Under utfrågningen efter meddelandet av uppgifter påpekade Indiens myndigheter och en exportrande tillverkare det faktum att en gemenskapstillverkare nämnde vissa skillnader i "stabilitet, renhet, analys, galeniska egenskaper osv." vid jämförelsen av den berörda produkten och den likadana produkten. Dessutom nämnde den enda samarbetsvilliga importören skillnader i vattenlöslighet.
- (19) Den berörda produkten och den likadana produkten måste dock uppfylla samma internationella farmakopéer med vissa specifikationer. Trots att de inte är likadana i alla avseenden har de egenskaper som i hög grad liknar varandra och uppfyller således bestämmelserna i artikel 1.5 i grundförordningen.
- (20) Undersökningen bekräftade följaktligen att trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin som tillverkas och säljs i gemenskapen av gemenskapstillverkare har fysiska egenskaper och användningsområden som är identiska med eller i hög grad liknar den berörda produktens egenskaper och användningsområden och därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.5 i grundförordningen.

C. SUBVENTIONER**I. Inledning**

- (21) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta exportsubventioner:

1. Landsomfattande system

- a) Systemet med förhandslicenser,
- b) Tullkreditsystemet,
- c) Systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag,
- d) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror,
- e) System med befrielse från inkomstskatt
  - Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst,
  - Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling,
- f) Exportkreditsystemet.

- (22) Systemen a–d grundar sig på utrikeshandelslagen (Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas Indiens myndigheter att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för översynsperioden i detta ärende, nämligen femårsplanen för perioden 1 april 2002–31 mars 2007 (nedan kallat "dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007"). De förfaranden som Indiens myndigheter tillämpar för export- och importpolitiken 2002–2007 beskrivs också närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 april 2002–31 mars 2007 (volym 1) ⁽¹⁾. Handboken för förfaranden uppdateras även den regelbundet.
- (23) De system med befrielse från inkomstskatt som anges i skäl 21 led e grundar sig på lagen om inkomstskatt (Income Tax Act) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).
- (24) Det exportkreditsystem som anges i skäl 21 led f grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (Banking Regulation Act) från 1949, enligt vilken Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

2. Regionala system

- (25) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen också ett antal system som påstods tillämpas av regionala regeringar och myndigheter i vissa indiska delstater.
- a) Delstaten Punjab
- Punjab system för stimulanser till industrin.
  - Detta system grundar sig på delstaten Punjab industripolitik och stimulansprogram.
- b) Delstaten Gujarat
- Gujarats system för stimulanser till industrin.
  - Återbetalning av skatt på elektricitet.
  - Det första systemet grundar sig på delstatens politik för stimulanser till industrin och det andra systemet på Mumbais lag om skatt på elektricitet från 1958.
- c) Delstaten Maharashtra
- Delstaten Maharashtra stimulanssystem. Detta system grundar sig på resolutioner från delstatens ministerium för industri-, energi- och arbetskraftsfrågor.
- (26) Ett system med befrielse från inkomstskatt (inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling) och tre regionala system (Punjab system för stimulanser till industrin, Gujarats system för stimulanser till industrin och Gujarats system för återbetalning av skatt på elektricitet) hade inte nämnts i begäran om översyn. I enlighet med artiklarna 22.1 and 11.10 i grundförordningen underrättade kommissionen därför Indiens myndigheter om att undersökningen kanske skulle komma att utvidgas till att även omfatta dessa system. Indiens myndigheter inbjöds till samråd med syftet att klargöra den faktiska situationen beträffande dessa system samt att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och i frånvaro av en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa fyra system beslutade kommissionen att dessa system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

⁽¹⁾ Tillkännagivande nr 1/2002–07 av den 31 mars 2002 från det indiska ministeriet för handel och industri.

3. Allmänna synpunkter på meddelandet av uppgifter om subventioner

- (27) Två exporterande tillverkare gjorde gällande att systemet med förhandslicenser, systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling och exportkreditsystemet borde uteslutas från räckvidden för denna undersökning, av den anledningen att en översyn endast kunde omfatta system som undersökts i den ursprungliga undersökningen. I detta fall hade dessa tre system och de regionala systemen inte undersökts i den ursprungliga undersökningen.
- (28) De relevanta bestämmelserna i grundförordningen avseende interimsoversyner och översyner vid giltighetstidens utgång föreskriver emellertid inte att översyner måste vara begränsade på detta sätt. Exempelvis kan en interimsoversyn leda till att åtgärder utvidgas enligt artikel 19.2 i grundförordningen, om de gällande åtgärderna inte är tillräckliga för att motverka en utjämningsbar subvention. I artikel 19.4 i grundförordningen föreskrivs vidare att man vid en undersökning skall "utreda om de omständigheter som rör subvention [...] har ändrats väsentligt". En interimsoversyn beträffande subventionering kan således i sig leda till en fullständig omvärdering av hela subventionsregelverk som möjligen skulle kunna vara till fördel för den berörda produkten, inte bara de subventionssystem som undersökts i den ursprungliga undersökningen. En översyn vid giltighetstidens utgång behöver inte heller bara inriktas på de system som undersökts i den ursprungliga undersökningen. I artikel 18.2 i grundförordningen hänvisas det till huruvida "subventioneringen [...] fortsätter eller uppkommer på nytt", dvs. subventioner i allmänhet och inte bara de subventionssystem som undersökts i den ursprungliga undersökningen. Vid översyner måste man följaktligen inte begränsa sig till de system som undersökts i den ursprungliga undersökningen, utan man bör fastställa förekomsten av nuvarande och framtida subventioner, inklusive program som inte omfattats av den ursprungliga undersökningen. Endast ett sådant tillvägagångssätt kan leda till en adekvat analys av de faktiska omständigheterna beträffande subventioner under en given översynsperiod. I annat fall skulle länder kunna skydda sig mot regler med syfte att motverka subventioner genom att helt enkelt ge ett subventionssystem ett nytt namn eller göra små ändringar av dess uppbyggnad. Detta skulle undergräva syftet med utjämningsåtgärder, som är att motverka skadlig subventionering.

II. Landsomfattande system

1. Systemet med förhandslicenser

a) Rättslig grund

- (29) Systemet med förhandslicenser beskrivs närmare i avsnitten 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 4.1–4.30 i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (30) Systemet med förhandslicenser består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 31. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. vad beträffar vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandslicenser för fysisk export och förhandslicenser för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandslicenser för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandslicenser för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

- (31) Förhandslicenser kan utfärdas i följande fall:
- i) *Fysisk export*: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med "fysisk" i detta avseende avses att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges vad som får importeras och exportskyldigheterna inbegripet typen av exportprodukt.

- ii) *Årligt behov*: Denna typ av licens är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licenshavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som skall användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.
- iii) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp produktionsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Denne kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla en förhandslicens för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför produktionen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
- iv) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som skall säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.
- v) *Dokument för förhandsbefrielse*: En innehavare av en förhandslicens som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandslicenserna som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 (dvs. förhandslicenser för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till den inhemska leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.
- vi) *Ömsesidig inhemsk remburs*: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av en förhandslicens. Innehavaren av en sådan licens kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar licensen för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 (dvs. förhandslicenser för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

Det fastställdes att de samarbetsvilliga exportörerna under översynsperioden erhöll förmåner knutna till den berörda produkten från bara fyra av delsystemen, nämligen förhandslicenser för fysisk export, förhandslicenser för årligt behov, förhandslicenser för mellanliggande leverans till en slutgiltig exportör och förhandslicenser för leverans likställd med export till ett exportorienterat företag eller ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon. Det är således inte nödvändigt att fastställa huruvida systemen med dokument för förhandsbefrielse respektive med ömsesidig inhemsk remburs är utjämningsbara.

- (32) För att det skall vara möjligt för Indiens myndigheter att företa kontroller har en licenshavare rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till handboken för förfaranden 2002–2007 [volym 1]), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen (nedan kallat "register enligt tillägg 18").
- (33) När det gäller de delsystem i, iii och iv som beskrivs i skäl 31 fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och av vad som måste exporteras (inklusive leverans likställd med export) och anger detta på licensen. Dessutom skall myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera transaktionerna i licensen. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av Indiens myndigheter på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 2).

- (34) I fråga om det delsystem ii som beskrivs i skäl 31 (förhandslicenser för årligt behov) anges på licensen endast värdet av den import som tillåts. Licenshavaren är skyldig att upprätthålla kopplingen mellan importerade insatsvaror och den resulterande produkten (punkt 4.24A c i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1).
- (35) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (18 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera). När det gäller förhandslicenser för årligt behov tillåts ingen förlängning av tidsfristen.
- (36) Under översynen fastställdes det att de insatsvaror som de samarbetsvilliga exportörerna importerat tullfritt inom ramen för de olika delsystemen och den tillåtna importmängden enligt standardnormerna för input/output överskred den mängd material som behövdes för att tillverka motsvarande referenskvantitet av resulterande exportprodukter. Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var följaktligen inte korrekta. Under översynsperioden hade vidare ingen av de samarbetsvilliga exportörerna fört ett korrekt register över den faktiska förbrukningen. I fyra fall hade ett sådant register inte förts över huvud taget trots den rättsliga skyldigheten att göra detta (se skäl 32). I två fall hade företagen inte registrerat någon faktisk förbrukning. Varken de undersökta exportörerna eller Indiens myndigheter kunde påvisa att befrielsen från importtull inte ledde till en alltför stor eftergift av importtullar.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (37) Indiens myndigheter och fem samarbetsvilliga exportörer lämnade synpunkter på systemet med förhandslicenser. De hävdade att detta system fungerade som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution och att det skulle likna gemenskapens system för aktiv förädling. Det fanns vidare, anförde de, ett kontrollsystem i överensstämmelse med bilagorna I, II och III till grundförordningen för att övervaka kopplingen mellan tullfritt importerade insatsvaror och resulterande exportprodukter. Indiens myndigheter och två exportörer gjorde också gällande att det endast var en alltför stor eftergift av importtullar som kunde utjämnas. Vad beträffar förekomsten av ett kontrollsystem hävdade de med bestämdhet att det fanns ett adekvat kontrollsystem. I detta avseende hänvisade de till ett flertal kontrollmöjligheter som stod till förfogande för Indiens myndigheter, däribland följande: standardnormer för input/output, kvantitativa upplysningar om import- och exportdokument, ett register över tullgarantier vid import och export inom ramen för systemet med förhandslicenser, ett register över förbrukning, ett DEECB-register ("Duty Entitlement Export Certification book"), kontroll av återbetalning efter fullgörande av import och export, ytterligare kontrollmekanismer som används av Indiens punktskatte- och tullförvaltning, regelbundna revisioner och rättsliga förfaranden vid fall av "avledning". Indiens myndigheter och en exportör erkände emellertid att användning av standardnormerna för input/output "kan leda till en lägre kvantitet än som faktiskt förbrukas". Ingen exportör framlade heller någon tillräcklig bevisning för att företaget fullgjorde sin skyldighet att korrekt föra det register över faktisk förbrukning som krävs enligt export- och importpolitiken. Två exportörer hävdade vidare att den undersökande myndigheten själv borde ha beräknat huruvida eftergiften av importtullar var för stor. Slutligen anfördes det att Europeiska gemenskapen skulle vara bunden av tidigare undersökningar att inte införa några utjämningsåtgärder mot systemet med förhandslicenser. En exportör som hördes efter meddelandet av uppgifter lämnade en beräkning av de tullar som eftergivits med för stora belopp.

e) Slutsats

- (38) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2 led 1 a ii och artikel 2 led 2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (39) Systemen med förhandslicenser för fysisk export, för årligt behov respektive för mellanliggande leverans är dessutom uppenbarligen rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.

- (40) Systemet med förhandslicenser för leverans likställd med export, enligt den utformning det har i detta fall, är faktiskt knutet till exportresultat. Det användes av endast ett företag i mindre utsträckning och då endast vid leveranser till exportorienterade företag eller företag i särskilda ekonomiska zoner, vilka båda kategorier nämns i punkt 8.2 b i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007. Detta företag uppgav att dess kunder i slutändan exporterade den berörda produkten. Enligt punkt 6.1 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 syftar systemet med exportorienterade företag/särskilda ekonomiska zoner till export. En inhemsk leverantör erhåller således förmåner inom ramen för systemet med förhandslicenser för leverans likställd med export, eftersom Indiens myndigheter förväntar sig att en exportör som är belägen i ett område för exportorienterade företag/en särskild ekonomisk zon senare skall få exportinkomster. Enligt artikel 3.4 a i grundförordningen skall en subvention anses vara knuten till exportresultat om omständigheterna visar att beviljandet av subventionen, även om denna rättsligt sett inte är knuten till exportresultatet, rent faktiskt är knutet till verkliga eller förväntade exportintäkter.
- (41) Inget av de fyra delsystem som använts i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt substitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. Efter en noggrann genomgång av de synpunkter som lämnats efter meddelandet av uppgifter bekräftas detta undersökningsresultat. Delsystemen uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I led i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande substitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter tillämpade inte sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande effektivt för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var inte tillräckligt exakta. Ingen synpunkt på meddelandet av uppgifter kunde ändra på detta undersökningsresultat. Tvärtom erkände Indiens myndigheter till och med att standardnormerna var oriktiga. Det bekräftas således att standardnormerna för input/output i sig själva inte kan betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dessa överdrivet generösa standardnormer inte gör det möjligt för Indiens myndigheter att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Indiens myndigheter utförde vidare inte någon effektiv kontroll grundad på ett korrekt fört register enligt tillägg 18. De företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen), och de kunde inte heller påvisa att det inte förekom en alltför stor eftergift av importtullar. Den påstådda jämförbarheten mellan systemet med förhandslicenser och gemenskapens system för aktiv förädling är irrelevant, eftersom gemenskapens system inte omfattas av denna undersökning.
- (42) De övriga kontrollmöjligheter som anfördes efter meddelandet av uppgifter antingen finns inte längre (DEECB-registret avskaffades genom dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007) eller baseras uppenbarligen, i avsaknad av en effektiv kontroll av faktiska register över förbrukning, på de överdrivet generösa standardnormerna för input/output, vilket inte är tillräckligt (dvs. upplysningar om import- och exporthandlingar, register över tullgarantier, kontroll av återbetalning inom ramen för systemet med förhandslicenser). Indiens myndigheter lämnade inte heller några revisionsrapporter avseende de exporterande tillverkare som omfattas av undersökningen.
- (43) Eftersom systemet med förhandslicenser aldrig tidigare undersökts på grundval av fakta jämförbara med dem som fastställts i denna undersökning, i synnerhet med tanke på den bristande precisionen hos standardnormerna för input/output för den berörda produkten, är gemenskapen inte bunden av resultaten av tidigare undersökningar att inte införa några utjämningsåtgärder mot detta system.
- (44) Dessa fyra delsystem är således utjämningsbara.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (45) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt substitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. I motsats till vad som sägs i de synpunkter efter meddelandet av uppgifter som lämnades av Indiens myndigheter och två exportörer föreskrivs det inte i grundförordningen att endast en "alltför stor" eftergift av tullar skall utjämnas. Enligt artikel 2 led 1 a ii i och bilaga I led i till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa

villkor är emellertid inte uppfylla i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen behöver den bara fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem. Det bör vidare noteras att Indiens myndigheter i avsaknad av ett effektivt tillämpat kontrollsystem måste företa en ytterligare undersökning inom en viss fastställd tidsfrist, dvs. i normala fall före det kontrollbesök på plats som görs i en undersökning avseende utjämningstull. Den beräkning av den alltför stora eftergiften av tullar som lämnades av en exportör efter meddelandet av uppgifter ingavs varken i tid eller av Indiens myndigheter. Det måste därför bortses från den.

- (46) Subventionsbeloppen för de exportörer som använde systemet med förhandslicenser beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de material som importerats inom ramen för de fyra delsystemen och som använts för den berörda produkten under översynsperioden enligt skäl 31 (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från subventionsbeloppen i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (47) Sex företag fick förmåner genom detta system under översynsperioden och erhöll subventioner på mellan 22 % och 25,8 % (se tabellen i skäl 154).

2. Tullkreditsystemet

a) Rättslig grund

- (48) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 4 i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (49) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande av tullkreditsystemet

- (50) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Indiens myndigheter har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade "tullkreditprocentsatser") för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.
- (51) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till Indiens myndigheter med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna skall kunna exporteras utfärdar Indiens tullmyndigheter en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som skall beviljas för exporttransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att erhålla. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan Indiens myndigheter inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av krediten inom ramen för tullkreditsystemet skall den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

- (52) Det konstaterades även att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls.
- (53) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningsskatt) eller användas på annat sätt.
- (54) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet.
- (55) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet får omfatta upp till 25 exporttransaktioner eller, om den lämnas på elektronisk väg, ett obegränsat antal transaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar, eftersom de tidsfrister som anges i kapitel 4.47 i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1) alltid räknas från och med den senaste exporttransaktion som ingår i en viss ansökan om kredit inom ramen för tullkreditsystemet.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (56) Efter meddelandet av uppgifter lämnade tre exportörer, som mottog förmåner inom ramen för systemet, synpunkter på den analys av tullkreditsystemet som beskrivs ovan. De hävdade i) att de material som importerats inom ramen för tullkreditsystemet i motsats till vad som sägs i skälen 53 och 59 måste användas för exportproduktion och att krediter inom ramen för tullkreditsystemet endast kan erhållas om varor exporteras och importtullar betalats för de ingående insatsvarorna, ii) att den nya metoden för att beräkna utjämningsbara belopp (inriktning på exporttransaktionen, se skälen 61 och 62) inte borde användas, eftersom en förmån endast skulle erhållas om krediten används och detta nya tillvägagångssätt på ett diskriminerande sätt skulle avvika från tidigare undersökningar utförda av gemenskapen, iii) att tullkreditsystemet endast borde utjämnas i den omfattning krediterna i fråga erhöles för den berörda produkten och iv) att den sänkning av tullkreditprocent-satsen som ägde rum i februari 2004 borde beaktas.

e) Slutsatser om tullkreditsystemet

- (57) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii och artikel 2 led 2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.
- (58) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (59) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I led i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en för stor återbetalning av importtull i enlighet med vad som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

- (60) Varken påståendet från en exportör om att material som importerats inom ramen för systemet måste användas för exportproduktion eller påståendet att krediter inom ramen för tullkreditsystemet endast kan erhållas på villkor att importtullar betalats för använda insatsvaror kunde styrkas. I detta sammanhang bör det även noteras att Indiens myndigheter inte vid något tillfälle ifrågasatte den sakliga beskrivning av tullkreditsystemet som görs ovan. Dessa påståenden måste således avvisas.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (61) I enlighet med artikel 2 led 2 och artikel 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren erhålla förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt måste Indiens myndigheter avstå från att driva in tullen, vilket innefattar ett finansiellt bidrag enligt artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. Såsom anges i skäl 51 kan Indiens myndigheter inte längre påverka beviljandet av eller storleken på subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling med uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Vidare kan, vilket också sägs i skäl 51, eventuella ändringar av tullkreditprocentsatserna som sker mellan det faktiska exporttillfället och utfärdandet av en tullkreditlicens inte retroaktivt inverka på kreditens storlek. Dessutom kan företag, enligt vad som anges i skäl 52, i enlighet med indiska redovisningsprinciper periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster när exportåtagandet uppfylls. Enbart det faktum att ett företag känner till att det kommer att erhålla en subvention inom ramen för tullkreditsystemet och förmåner enligt andra system gör slutligen att ett företag får en konkurrensfördel, eftersom det kan erbjuda lägre priser tack vare subventionerna.
- (62) Syftet med att införa en utjämningsstull är emellertid att råda bot på illojalt handelsbruk som bygger på en otillbörlig konkurrensfördel. Mot bakgrund av ovanstående bör förmånerna inom ramen för tullkreditsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under undersökningsperioden.
- (63) Synpunkterna på meddelandet av uppgifter har inte föranlett någon ändring av detta beräknings sätt. Europeiska gemenskaperna har redan använt detta nya tillvägagångssätt, exempelvis när det gäller ärendet rörande grafitelektrodsystem⁽¹⁾. Principerna om rättslig förutsägbarhet och legitima förväntningar utgör inte heller något hinder för detta tillvägagångssätt. För det första innebär det nya tillvägagångssättet inte en fullständig omprövning av systemet, som faktiskt alltid har varit utjämningsbart. Ändringen avser bara beräkningen av subventionens storlek så att den blir närmare knuten till de faktiska omständigheterna under en given undersökningsperiod. För det andra är detta tillvägagångssätt bl.a. en konsekvens av de omständigheter som kommissionen kunnat fastställa i samband med nyligen utförda undersökningar, t.ex. det faktum att krediter inom ramen för tullkreditsystemet i enlighet med indiska redovisningsprinciper kan periodiseras och bokföras som inkomster och att det i praktiken inte finns någon tidsgräns för att ansöka om sådana krediter inom ramen för export- och importpolitiken. Synpunkterna på meddelandet av uppgifter bekräftar vidare att en exportör vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker inom ramen för detta system har fått en oåterkallelig rättighet till krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Det är emellertid denna tidpunkt som är avgörande vid fastställandet av huruvida en förmån beviljats enligt vad som sägs i skäl 61, och inte huruvida krediten senare används, eftersom en exportör redan med denna lagstadgade rättighet har fått en "bättre" finansiell ställning.
- (64) I motsats till vad som påstås av några exporterande tillverkare måste även de krediter inom ramen för tullkreditsystemet vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Enligt tullkreditsystemet finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av krediter till att enbart gälla tullfri import av insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan tvärtom fritt överföras och till och med säljas och användas för import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar (insatsvarorna för den berörda produkten hör till denna kategori), med undantag för kapitalvaror. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla de krediter inom ramen för tullkreditsystemet som uppstår.

(1) Rådets förordning (EG) nr 1628/2004 av den 13 september 2004 (EUT L 295, 18.9.2004, s. 4), skäl 13.

- (65) Sänkningar av tullkreditprocentsatserna efter översynsperioden kan vidare inte beaktas, eftersom det i artikel 11.1 i grundförordningen föreskrivs att uppgifter som avser en period efter undersökningsperioden i normala fall inte får beaktas. Dessutom finns det inga garantier för att Indiens myndigheter inte kommer att höja tullkreditprocentsatserna i framtiden.
- (66) För beräkningen av subventionsbeloppen (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Fem företag fick förmåner genom detta system under översynsperioden och erhöll subventioner på mellan 3,2 % och 8 % (se tabellen i skäl 154).

3. Systemet med exportorienterade företag/systemet med särskilda ekonomiska zoner

a) Rättslig grund

- (67) Systemet med exportorienterade företag och systemet med särskilda ekonomiska zoner beskrivs närmare i kapitel 6 (exportorienterade företag) och kapitel 7 (särskilda ekonomiska zoner) i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (68) Med undantag av rena handelsföretag kan samtliga företag som i princip åtar sig att exportera hela sin produktion av varor eller tjänster inrättas enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner eller systemet med exportorienterade företag. Industrieföretag måste emellertid, till skillnad från företag inom tjänste- eller jordbrukssektorn, uppnå ett visst tröskelvärde i fråga om anläggningstillgångar (10 miljoner indiska rupier) för att kunna inrättas som ett exportorienterat företag.

c) Praktiskt genomförande

- (69) Systemet med särskilda ekonomiska zoner efterträder det tidigare systemet med industriella frizoner för bearbetning på export. De särskilda ekonomiska zonerna utgörs av särskilt avgränsade tullfria områden och betraktas enligt dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 som utländskt territorium när det gäller handel, tullar och skatter. 14 särskilda ekonomiska zoner är redan i drift och ytterligare 13 har av Indiens myndigheter godkänts för inrättande.
- (70) Mer flexibla regler gäller för de exportorienterade företagen, som kan etableras var som helst i Indien. Detta system kompletterar systemet med särskilda ekonomiska zoner.
- (71) En ansökan om status som ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon måste innehålla uppgifter för de kommande fem åren beträffande bl.a. planerade produktionsvolym, prognostiserat exportvärde, importbehov och behov på den inhemska marknaden. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan underrättas företaget om villkoren för godkännandet. Godkännandet som ett företag enligt systemet med särskilda ekonomiska zoner eller systemet med exportorienterade företag gäller i fem år. Godkännandet kan förlängas för ytterligare perioder.
- (72) En mycket viktig skyldighet för ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon är enligt dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 att uppnå nettoinkomster av utländsk valuta, dvs. att företaget under en referensperiod (fem år) uppnår ett totalt exportvärde som är högre än det totala värdet av importerade varor.
- (73) Exportorienterade företag och företag i särskilda ekonomiska zoner är berättigade till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtullar på alla slags varor (inbegripet kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs för framställning, tillverkning eller bearbetning eller i samband med någon av dessa processer.
  - ii) Befrielse från punktskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden.

- iii) Återbetalning av statlig omsättningsskatt på lokalt förvärvade varor.
  - iv) Möjlighet till försäljning av en del av tillverkningen på den inhemska marknaden efter betalning av tillämpliga avgifter på den färdiga produkten, som ett undantag från det allmänna kravet på export av hela tillverkningen.
  - v) Befrielse från inkomstskatt som normalt är tillämplig på vinst av exportförsäljning i enlighet med avsnitten 10A eller 10B i lagen om inkomstskatt, under en period av tio år efter inledandet av verksamhet, dock inte längre än till 2010.
  - vi) Möjlighet till 100 % utländskt ägande av det egna kapitalet.
- (74) Även om förmånerna enligt båda systemen till stor del är jämförbara, finns några skillnader. Exempelvis kan endast ett exportorienterat företag erhålla en sänkning på 50 % av de avgifter som skall betalas vid inhemsk försäljning, medan ett företag i en särskild ekonomisk zon vid sådan försäljning måste betala 100 % av avgifterna. Ett exportorienterat företag får sälja upp till 50 % av sin omsättning på den inhemska marknaden till en sådan reducerad avgiftssats.
- (75) Företag som omfattas av dessa system bedriver verksamhet under tullförsegling och under övervakning av tulltjänstemän i enlighet med avsnitt 65 i tullagen (Customs Act).
- (76) Dessa företag skall enligt lag föra räkenskaper på angivet sätt över all import, förbrukning och användning av samtliga importerade material och all export. Dessa räkenskaper skall lämnas in regelbundet till de behöriga myndigheterna, enligt deras önskemål ("kvartals- och årsrapporter").
- (77) Enligt punkt 10.2 i tillägg 14-I och punkt 13.2 i tillägg 14-II till handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1) är ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon emellertid aldrig skyldigt att redovisa någon exakt korrelation mellan varje enskild importsändning och företagets export, överföring av produkter till andra enheter, försäljning på den inhemska marknaden eller införande i lager.
- (78) Försäljning av produkter på den inhemska marknaden avsänds och registreras genom egenhändigt intygande. Ett exportorienterat företags avsändning av exportprodukter övervakas av en tjänsteman från tull- och punktskatteförvaltningen, som arbetar permanent i företaget. Företaget måste ersätta Indiens myndigheter för den lön de betalar tjänstemannen.
- (79) Enligt punkt 29 i tillägg 14-II till handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1) skall all verksamhet, inbegripet export och återimport av varor, som ett företag i en särskild ekonomisk zon bedriver inom zonen registreras genom egenhändigt intygande, såvida annat inte anges. Tullmyndigheterna utför således inga rutinundersökningar av exportsändningarna från ett företag i en särskild ekonomisk zon.
- (80) I detta fall använde en av de samarbetsvilliga exportörerna systemet med exportorienterade företag. Systemet med särskilda ekonomiska zoner användes inte, varför det inte är nödvändigt att undersöka om detta system bör utjämnas. Den samarbetsvilliga exportör som använde systemet med exportorienterade företag tillämpade systemet för att importera råmaterial och kapitalvaror utan betalning av importtullar, för att köpa varor på den inhemska marknaden utan betalning av punktskatt samt få återbetalning av omsättningsskatt och för att sälja en del av tillverkningen på den inhemska marknaden. Denna exportör erhöll således alla de förmåner som beskrivs i leden i–iv i skäl 73. Företaget erhöll också förmåner inom ramen för reglerna om befrielse från inkomstskatt för exportorienterade företag. Eftersom denna befrielse från inkomstskatt omfattas av det mera allmänt tillgängliga systemet med befrielse från inkomstskatt, görs analysen av denna befrielse i skälen 117 och 118.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (81) Efter meddelandet av uppgifter gjorde en exporterande tillverkare gällande att systemet med exportorienterade företag, om det nu skulle utjämnas, endast borde utjämnas i den utsträckning som de avgifter som betalats för inhemsk försäljning inte i full utsträckning täckte det importtullbelopp som inte behövde betalas för insatsvaror som använts för inhemskt såld tillverkning ("alltför stor eftergift"). Exportören ansåg att i fråga om systemet med exportorienterade företag, vilket skulle likna gemenskapens system för aktiv förädling, fanns ett kontrollsystem i överensstämmelse med bilagorna I, II och III till grundförordningen. Exportören anförde härvidlag att Indiens myndigheter inte krävde någon korrelation mellan insatsvaror och resulterande exportproduktion för varje enskild sändning (se skäl 77), eftersom detta inte var obligatoriskt enligt vare sig grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, för ett ändamålsenligt kontrollsystem. Exportören hänvisade även till företagets interna system för produktionsbokföring i vilket en koppling skulle finnas mellan insatsvaror och resulterande produktion. Exportören påpekade också att företagets försäljning på den inhemska marknaden utgjorde mindre än 5 % av dess försäljning under undersökningsperioden. Vidare hävdade exportören att den regelbundna granskning av månatliga omsättningsskattedeklarationer som utförs av Indiens myndigheter skulle vara tillräcklig för att uppfylla grundförordningens bestämmelser om kontroll.
- (82) Exportören begärde också i) att kommissionen vid sin beräkning inte skulle utgå från den kvantitet råvaror som importerats under översynsperioden enligt punkt 19 i detta exportorienterade företags årsrapport, utan den kvantitet råvaror som förbrukats under samma period enligt punkt 20 i samma rapport, och ii) att perioden för fördelning av de avgifter som inte behövs betalas vid import av kapitalvaror borde baseras på den företagsspecifika avskrivningsperioden och inte på samtliga samarbetsvilliga exporterande tillverkares genomsnittliga avskrivningsperiod. Exportören begärde även att den ränta som lades till (marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden) borde sänkas och motsvara detta exportorienterade företags vägda genomsnittliga finansieringskostnad under översynsperioden.

e) Slutsatser om systemet med exportorienterade företag

- (83) Det faktum att ett exportorienterat företag befrias från två typer av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) samt återbetalningen av omsättningsskatt utgör finansiella bidrag från Indiens myndigheter enligt artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. Statliga intäkter som skulle ha uppstått i avsaknad av detta system uteblir, vilket vidare innebär att det exportorienterade företaget får en förmån i den mening som avses i artikel 2 led 2 i grundförordningen, eftersom företaget sparar pengar genom att inte behöva betala normalt tillämpliga tullar och genom att återfå omsättningsskatt.
- (84) Befrielsen från punktskatt och den motsvarande importtullen (tilläggstull) innebär dock inte att statliga intäkter uteblir som annars skulle ha uppstått. De punktskatter och tilläggstullar som betalas kan användas som kredit för avräkning av framtida tullar ("CENVAT-systemet"). Dessa avgifter är således inte slutgiltiga. Med hjälp av en kredit enligt CENVAT-systemet behöver slutgiltig tull bara betalas på förädlingsvärdet, inte på insatsvarorna.
- (85) Endast befrielsen från grundläggande tull och särskild tilläggstull och återbetalningen av omsättningsskatt utgör således subventioner enligt artikel 2 i grundförordningen. De är rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. För att erhålla dessa förmåner är det i enlighet med punkt 6.1 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 ett oeftergivligt villkor att ett exportorienterat företag syftar till export.
- (86) Vidare kan dessa subventioner, i motsats till vad som hävdats av en exportör, inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. De uppfyller inte de strikta reglerna i bilaga I leden h och i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Den påstådda jämförbarheten mellan systemet med exportorienterade företag och gemenskapens system för aktiv förädling är i detta sammanhang irrelevant, eftersom gemenskapens system inte omfattas av denna undersökning.

- (87) I den utsträckning som bestämmelserna om återbetalning av omsättningsskatt och befrielse från importtull tillämpas vid inköp av kapitalvaror strider subventionerna redan mot bestämmelserna om godkända restitutionssystem, eftersom dessa varor inte förbrukas i produktionsprocessen i enlighet med vad som krävs i led h (återbetalning av omsättningsskatt) och led i (eftergift av importtull) bilaga I till grundförordningen. Exportören invände mot denna analys och hävdade att eftersom kapitalvaror är nödvändiga för produktion kan de inte i sig uteslutas från ett godkänt restitutionssystem. Detta resonemang är dock inte förenligt med den klara lydelsen i leden h och i i bilaga I till grundförordningen; kapitalvaror används för produktion med förbrukas inte genom den. Detta argument avvisas således.
- (88) Vidare bekräftas det, även i fråga om de andra förmåner som är tillgängliga enligt detta system och trots en noggrann genomgång av exportörens inlagor, att Indiens myndigheter inte tillämpar ett effektivt system eller förfarande för att kontrollera huruvida och i vilka mängder insatsvaror som befriats från tull eller omsättningsskatt förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen).
- (89) Ett exportorienterat företag får sälja en betydande andel av sin tillverkning, upp till 50 % av årsomsättningen, på den inhemska marknaden. Det finns således ingen rättslig skyldighet att exportera hela den tillverkade kvantiteten av resulterande produkter. Till följd av förfarandet för eget intygande äger dessutom dessa inhemska transaktioner rum utan övervakning och kontroll från en statsjäntemans sida. De anläggningar hos ett exportorienterat företag som är under tullförsegling omfattas följaktligen åtminstone delvis inte av någon fysisk kontroll från Indiens myndigheters sida. Detta ökar emellertid betydelsen av att det finns ytterligare kontrollmöjligheter, i synnerhet kontroll av kopplingen mellan tullfria insatsvaror och resulterande exportprodukter, för att ett system för kontroll av restitutionssystem kan sägas föreligga. Det konstaterades att det exportorienterade företaget som omfattades av denna undersökning under undersökningsperioden inte sålde 50 % av sin årsomsättning på den inhemska marknaden, utan endast omkring 5 %. Detta har emellertid ingen betydelse för den mera allmänna bedömningen av lämpligheten hos det kontrollsystem som tillämpades.
- (90) När det gäller de ytterligare kontrollmöjligheterna bör det erinras om, som det nämnts i skäl 77 och bekräftas av exportörens inlagor, att ett exportorienterat företag inte har någon rättslig skyldighet att upprätta en korrelation mellan varje enskild importsändning och bestämmelsen för motsvarande resulterande produkt. Endast sådana kontroller av sändningar skulle emellertid kunna ge Indiens myndigheter tillräcklig information om den slutliga bestämmelsen för insatsvaror så att de kan kontrollera att befrielsen från tull och omsättningsskatt inte omfattar mer än insatsvarorna för exportproduktionen. Det räcker inte med månatliga skattedeklarationer avseende försäljning på den inhemska marknaden som upprättas av företagen själva och som granskas regelbundet av Indiens myndigheter. Företagsinterna system som förs utan någon rättslig skyldighet enligt export- och importpolitiken, exempelvis den berörda exportörens system för produktionssatsbokföring, kan inte heller ersätta ett sådant huvudkrav avseende ett system för att kontrollera restitutionssystem. Ett system för att kontrollera restitutionssystem måste dessutom utformas av statliga myndigheter som också kontrollerar efterlevnaden av systemet, och ett sådant system kan inte skötas genom att ledningen för varje enskilt berört företag inrättar ett valfritt informationssystem. Revisionsrapporter som upprättats av myndigheterna begärdes både från företaget och från Indiens myndigheter, men gjordes aldrig tillgängliga och det fanns alltså inga belägg för att sådana revisioner förekom. Följaktligen bekräftas det att eftersom, enligt Indiens export- och importpolitik, ett exportorienterat företag inte uttryckligen behöver registrera kopplingen mellan insatsvaror och resulterande produkter, har Indiens myndigheter inte inrättat något effektivt kontrollsystem för att avgöra vilka insatsvaror som förbrukas i exportproduktionen och i vilka mängder de förbrukas.
- (91) Indiens myndigheter företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen), och de kunde inte heller påvisa att det inte förekom en alltför stor eftergift av importtullar. Det bör erinras om att sådana ytterligare granskningar i princip måste vara slutförda innan ett kontrollbesök för en aktuell undersökning utförs, så att en kontroll vid behov kan genomföras med syftet att undersökningsresultaten skall kunna baseras på dessa ytterligare granskningar i enlighet med artiklarna 11.8 och 26.1 i grundförordningen.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (92) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar under översynsperioden (grundläggande tull och särskild tilläggstull) som normalt tas ut vid import och den återbetalning av omsättningsskatt som skett under översynsperioden.
- (93) Kommissionen avvisade exportörens begäran att endast beakta det belopp för tullar och omsättningsskatt som sparats in i fråga om de insatsvaror som förbrukats under översynsperioden. En förmån enligt artikel 2 led 2 i grundförordningen erhålls redan när insatsvarorna anskaffas utan betalning av tull eller omsättningsskatt, eftersom avgifterna normalt tas ut vid den tidpunkten.
- i) *Befrielse från importtull (grundläggande tull och särskild tilläggstull) och återbetalning av omsättningsskatt i fråga om råvaror*
- (94) Storleken av den subvention som erhöles av den exportör som använde systemet med exportorienterade företag beräknades på grundval av summan av uteblivna importtullar under översynsperioden (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats för produktionen, dvs. läkemedel i bulk och halvfabrikat, och den omsättningsskatt som under översynsperioden återbetalats i fråga om denna produktion. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som sektorn för läkemedel i bulk genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 29,6 %.
- ii) *Befrielse från importtull (grundläggande tull och särskild tilläggstull) i fråga om kapitalvaror*
- (95) Till skillnad från råvaror ingår kapitalvaror inte fysiskt i de färdiga varorna. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades förmånen för det undersökta företaget på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i den berörda produktens bransch. Denna normala avskrivningsperiod fastställdes på grundval av ett vägt genomsnitt av samtliga samarbetsvilliga exportörers avskrivningsperioder. Kommissionen var tvungen att avvisa begäran från det undersökta exportorienterade företaget om att använda det företags specifika avskrivningsperiod, eftersom begreppet "normal" inte är synonymt med "individuell" utan avser ett "representativt genomsnitt". Det sålunda beräknade beloppet, som skall fördelas över översynsperioden, justerades genom tillägg av ränta under denna period i syfte att avspegla värdet av förmånen över tiden och således fastställa det fulla värdet av förmånen enligt detta system för mottagaren. Det räntebelopp som lades till baserades på marknadsräntan i Indien under översynsperioden. Exportören begärde att kommissionen skulle använda företagets egen lägre genomsnittliga ränta, men den metoden ledde inte till något annorlunda resultat, dvs. subventionsmarginalen förblev densamma. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som sektorn för läkemedel i bulk genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 1,3 %.
- (96) För det berörda företaget uppgick den sammanlagda subventionsmarginalen enligt systemet med exportorienterade företag till 30,9 %.

4. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

a) Rättslig grund

- (97) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2002–2007 och i kapitel 5 i handboken för förfaranden 2002–2007 (volym 1).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (98) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tillhandahållare av tjänster kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (99) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter på ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. För att exportåtagandet skall kunna anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

- (100) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (101) Efter meddelandet av uppgifter gjorde Indiens myndigheter och en exporterande tillverkare gällande i) att den avskrivningsperiod som använts för kapitalvaror inte skulle ha meddelats berörda parter på ett adekvat sätt och ii) att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning hade beskrivit varför och i vilken utsträckning ränta hade lagts till vid beräkningen av det utjämningsbara subventionsbeloppet.

e) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (102) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii och artikel 2 led 2 i grundförordningen. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.
- (103) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (104) Detta system kan slutligen inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (105) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i antibiotikabranschen. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Fyra företag erhöll förmåner från detta system under översynsperioden. De subventioner som erhöles var försumbara.
- (106) Eftersom systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror inte kommer att utjämnas i detta fall, är det inte nödvändigt att besvara de synpunkter som lämnats efter meddelandet av uppgifter.

5. Exportkreditsystemet

a) Rättslig grund

- (107) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse IECD nr 5/04.02.02/2002–03 (exportkrediter i utländsk valuta) och cirkulärskrivelse IECD nr 4/04.02.02/2002–03 (exportkrediter i rupier) som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (108) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (109) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Syftet är att krediter skall göras tillgängliga för exportörer till internationellt konkurrenskraftiga nivåer. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också i cirkulärskrivelse att en viss del av bankernas nettokredit skall gå till exportfinansiering.
- (110) Dessa cirkulärskrivelse från centralbanken innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är mera förmånliga än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. I detta avseende noteras i cirkulärskrivelsen om exportkrediter i rupier att "de maximala räntesatser för krediter till exportörer som föreskrivs i denna cirkulärskrivelse är lägre än den maximala utlåningsränta som normalt tas ut av andra låntagare och anses således som förmånliga i detta avseende". Skillnaden i räntesatser kan vara mindre för företag som har god kreditvärdighet. Företag som har hög kreditvärdighet kanske till och med skulle kunna erhålla exportkrediter och kontantkrediter på samma villkor.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (111) Efter meddelandet av uppgifter hävdade två exportörer som erhöll förmåner enligt exportkreditsystemet att detta system inte utgjorde en utjämningsbar subvention. De anförde i) att en utjämningsbar subvention förutsätter att offentliga medel överförs, ii) att räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet fastställs på marknadsvillkor, eftersom olika affärsbanker erbjuder markant olika räntesatser och iii) att räntesatserna för kontantkrediter är högre än räntesatserna för exportkrediter, eftersom exportfinansiering är mindre riskabel ("sköter sig själv") och, i fråga om exportkrediter i utländsk valuta, till följd av att fritt konvertibel utländsk valuta skulle omfattas av lägre inflation än den indiska rupien, vilket hävdades ha en inverkan på räntesatserna.
- (112) En exportör begärde även, utan att lämna någon ny beräkning av subventionsmarginalen, att kommissionen vid sin beräkning borde använda andra bankers räntesatser i stället för räntesatserna hos de banker som vid kontrollbesöket identifierats som utlåningsbanker och under alla omständigheter att endast de lägsta räntesatserna för både exportkrediter och kontantkrediter borde användas vid jämförelsen. En annan exportör begärde, utan att tillhandahålla någon bevisning, att lånebeloppet borde sänkas med 25 %, det belopp som skulle motsvara det egna kapitalet, även om det i räkenskaperna identifierats som främmande kapital.

e) Slutsats om exportkreditsystemet

- (113) För det första kan de förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i centralbankens cirkulärskrivelser enligt skäl 107 minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till sådana räntekostnader som fastställs enbart på grundval av marknadsvillkor, och de innebär i detta fall att denna exportör erhåller en förmån enligt artikel 2 led 2 i grundförordningen. Endast i fråga om de samarbetsvilliga exportörer för vilka sådana ränteskillnader konstaterats föreliggande drogs slutsatsen att en förmån hade beviljats. I motsats till vad som sägs i de inlagor som avses ovan kan dessa ränteskillnader inte förklaras av ett rent marknadsmässigt beteende från affärsbankernas sida. Exportfinansiering är inte i sig mera säker än finansiering för den inhemska marknaden. Den anses vanligtvis som mera riskabel och omfattningen av den garanti som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, är ett rent affärsmässigt beslut hos en given affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala räntesatser för varje enskild affärsbank. Om det inte vore för centralbankens cirkulärskrivelser skulle affärsbankerna inte vara tvungna att i samband med exportfinansiering bevilja eventuellt mera förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta. Som ett sammanfattande svar på dessa synpunkter kan det sägas att syftet med centralbankens cirkulärskrivelser är att tillhandahålla exportfinansiering till "internationellt konkurrenskraftiga nivåer" och att centralbanken själv anger att dessa räntesatser för exportkrediter är "förmånliga". För det andra, och trots det faktum att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2 led 1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att vare sig artikel 2 led 1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att Indiens myndigheter ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention skall anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2 led 1 a i-iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten, eftersträvar mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av Indiens myndigheter. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i det att affärsbankerna är bundna av villkoren, däribland de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelser och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2 led 1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig i praktiken egentligen inte från de offentliga myndigheternas normala praxis, i enlighet med artikel 2 led 1 a iv i grundförordningen. Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar, eftersom de förmånliga räntesatserna bara är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner, och subventionen anses därför vara knuten till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (114) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för exportkrediter under översynsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om samma räntesatser skulle ha tillämpats som de som gällde för normala affärskrediter till detta företag. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den sent inkomna begäran från en exportör om att det kreditbelopp som verifierats under kontrollbesöket på plats skulle minskas med 25 %, eftersom det skulle utgöra eget kapital i denna utsträckning, vilket varken nämnts före eller ens under kontrollbesöket, kunde inte styrkas och kommissionen kan följaktligen inte godta den. Begäran om att i fråga om utlåning banker använda nya uppgifter i stället för de uppgifter som tillhandahållits under kontrollbesöket måste också avvisas, eftersom dessa uppgifter inte tillhandahållits i god tid och inte kunnat kontrolleras. Under alla omständigheter styrkte denna exportör inte sitt påstående om att företaget bara fick exportfinansiering från de affärsbanker som erbjöd de mest förmånliga villkoren. Sex företag erhöll förmåner inom ramen för exportkreditsystemet. De mottog subventioner på upp till 2,3 %.

6. System med befrielse från inkomstskatt

a) Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst

i) Avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961

- (115) Det fastställdes att fyra av de undersökta exportörerna omfattades av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning under översynsperioden. Den rättsliga grunden för denna befrielse finns i avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961.

- (116) Denna bestämmelse i lagen om inkomstskatt avskaffades från och med taxeringsåret 2005–2006 (dvs. för räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005). En sökande kommer således inte att kunna få några förmåner med stöd av avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt efter den 31 mars 2004. Fyra av de undersökta exportörerna erhöll förmåner enligt detta system under översynsperioden, men i den utsträckning systemet därefter har avskaffats bör det inte utjämnas, enligt bestämmelserna i artikel 15.1 i grundförordningen.

ii) Avsnitten 10A och 10B i lagen om inkomstskatt från 1961

- (117) Systemet med fullständig befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning för ett nyetablerat företag i en särskild ekonomisk zon, ett frihandelsområde, en forskningsby för datorutrustning eller en forskningsby för programvara (avsnitt 10A i lagen om inkomstskatt) eller ett nyetablerat exportorienterat företag (avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt) under de tio första åren av produktionsverksamhet fortsätter att vara i kraft fram till och med den 31 mars 2010.

- (118) Ett företag erhöll under de gångna tio åren förmåner enligt avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt, med början under räkenskapsåret 1993–1994. Därför kommer detta företag från och med räkenskapsåret 2003–2004 inte längre att kunna erhålla förmåner enligt avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör således detta system inte utjämnas i detta fall.

b) Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling

i) Rättslig grund

- (119) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling beskrivs närmare i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt från 1961.

- ii) *Stödberättigade företag och verksamheter*
- (120) Företag som bedriver verksamhet inom bioteknik eller tillverkning av läkemedel, kemikalier, elektronisk utrustning, datorer, programvara, telekommunikationsutrustning, helikoptrar, luftfartyg eller andra artiklar som kan komma att meddelas senare kan få förmåner inom ramen för detta system.
- iii) *Praktiskt genomförande*
- (121) För alla utgifter (andra än för mark eller byggnader) i fråga om företagsinterna anläggningar för forskning och utveckling som godkänts av Indiens myndighet för vetenskaplig och industriell forskning medges vid beräkning av inkomstskatten ett avdrag på 150 % av de faktiska kostnaderna. Genom att ett företag på detta sätt får ett avdrag för 50 % fiktiva kostnader (dvs. kostnader som faktiskt inte uppstått) minskas på ett konstgjort sätt beskattningsunderlaget för inkomstskatt och därigenom den inkomstskatt som betalas.
- iv) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*
- (122) Efter meddelandet av uppgifter begärde en exportör, som mottog förmåner inom ramen för detta system, att detta system inte borde utjämnas, eftersom i) även om systemet var begränsat till vissa sektorer skulle det inte vara selektivt i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen av den anledningen att alla företag inom dessa sektorer var berättigade till förmåner, och ii) att utgifter som uppstår efter den 31 mars 2005 enligt avsnitt 35(2AB) underavsnitt 5 i lagen om inkomstskatt inte skulle komma att omfattas av systemet.
- v) *Slutsats om systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling*
- (123) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii och artikel 2 led 2 i grundförordningen. Den konstgjorda minskningen av beskattningsunderlaget för inkomstskatt enligt avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär att Indiens myndigheter förlorar skatteintäkter som de annars skulle ha fått. Minskningen av inkomstskatt innebär dessutom att företaget får en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.
- (124) Indiens myndigheter hävdade och upprepade efter meddelandet av uppgifter, utan att tillhandahålla någon bevisning, att rättigheten att omfattas av systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling var baserad på objektiva kriterier och att systemet följaktligen inte skulle vara selektivt. Den klara ordalydelsen i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt bevisar emellertid att systemet enligt lag är selektivt i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen och att systemet därför är utjämningsbart. Rätten att omfattas av detta system styrs inte av objektiva kriterier, som enligt artikel 3.2 b i grundförordningen skall vara neutrala. Förmåner inom ramen för systemet är endast tillgängliga för vissa industrisektorer, som räknas upp i skäl 120 ovan, och Indiens myndigheter har inte gjort detta system tillgängligt för alla sektorer. I motsats till vad som hävdats av en exportör innebär denna begränsning att systemet är selektivt, i det att begreppet "grupp av företag eller industrier" i artikel 3.2 i grundförordningen är synonymt med att systemet begränsas till vissa sektorer. Denna begränsning är inte ekonomisk till sin karaktär och tillämpas inte generellt, t.ex. på grundval av antalet anställda eller företagets storlek.
- (125) Det faktum att, enligt vad som påstods, utgifter som uppkommer efter den 31 mars 2005 inte skulle omfattas av systemet innebär inte heller att systemet inte kan utjämnas enligt artikel 15.1 i grundförordningen. Det har inte visats att detta system hade upphört att tillämpas vid den tidpunkt då slutsatserna av översynen färdigställdes och inte heller att exportören inte längre kommer att få förmåner av systemet. Tvärtom är systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling i kraft för hela taxeringsåret 2005–2006 (dvs. för räkenskapsåret 2004–2005), och kan således fortsätta att tillhandahålla förmåner. Exportören har vidare inte underbyggt sitt påstående att Indiens myndigheter inte avser att förlänga detta system. Systemet har faktiskt redan förlängts vid tidigare tillfällen⁽¹⁾. Det finns inga tecken på att en sådan förlängning inte kommer att äga rum genom en framtida skattelag, i synnerhet eftersom Indiens myndigheter varken vid samrådet eller i sina synpunkter på meddelandet av uppgifter gav några indikationer om att detta system från och med den 31 mars 2005 kommer att upphöra att gälla eller inte kommer att ersättas av jämförbara bestämmelser om befrielse från inkomstskatt.

(1) Genom skattelagen från 1999 förlängdes tillämpningsperioden från 2000 till 2005.

vi) Beräkning av subventionens storlek

- (126) Subventionens storlek beräknades på grundval av skillnaden mellan beloppet av inkomstskatt för översynsperioden med eller utan tillämpning av bestämmelserna i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till all försäljning, både på den inhemska marknaden och för export, och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. För ett företag som erhöll förmåner inom ramen för systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling fastställdes på detta sätt en subventionsmarginal på 1,5 %.

III. Regionala system*1. Delstaterna Gujarats och Punjab system för stimulanser till industrin*

- (127) Delstaterna Gujarat och Punjab beviljar förmånsberättigade industriföretag stimulanser i form av befrielse från eller uppskov med omsättnings- eller inköpsskatt för att stimulera den industriella utvecklingen i ekonomiskt underutvecklade områden i dessa delstater. Dessa system är så gott som identiska och bedöms därför tillsammans.

a) Rättslig grund

- (128) Dessa system för stimulanser till industrin så som de tillämpas av delstaterna Gujarat och Punjab beskrivs närmare i delstaten Gujarats beslut nr INC-1090-1023-(2)-I(GR No.2) av den 16 oktober 1990 och delstaten Punjab beslut nr 15/43/96-5IB/2238 av den 20 mars 1996.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (129) Företag som etablerar en ny industrialläggning eller gör en stor utvidgning av en befintlig industri-anläggning i ekonomiskt underutvecklade områden kan få förmåner inom ramen för dessa system. Det finns dock uttömmande förteckningar över branscher som inte omfattas av systemen, vilka hindrar företag inom vissa verksamhetsområden från att kunna komma i åtnjutande av skattestimulanser.

c) Praktiskt genomförande

- (130) För att få förmåner enligt dessa system måste företagen göra investeringar i ekonomiskt underutvecklade områden. Dessa områden, som motsvarar territoriella enheter i de två delstaterna, klassificeras på grundval av sin ekonomiska utveckling i olika kategorier, samtidigt som det finns områden som är uteslutna från tillämpningen av dessa stimulanssystem. Vid fastställandet av stimulansbeloppet är huvudkriteriet investeringens storlek och det område i vilket företaget är beläget eller skall lokaliseras.
- (131) Stimulanser kan beviljas när som helst, eftersom det inte finns några tidsfrister vare sig för inlämning av en ansökan om stimulanser eller för fullgörande av de kvantitativa kriterierna.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (132) Efter meddelandet av uppgifter gjorde två exportörer, som erhölet förmåner inom ramen för systemen för stimulanser till industrin, gällande i) att dessa system inte skulle utgöra en exportsubvention, ii) att systemen bara utgjorde en kompensation för de extra kostnader som uppstod till följd av att de utsedda ekonomiskt underutvecklade områdena saknade en adekvat infrastruktur och iii) att, i fråga om en exportör, detta företag inte hade erhållit förmåner av systemet sedan den 5 juli 2003.

e) Slutsats om systemen för stimulanser till industrin

- (133) Dessa system innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii och artikel 2 led 2 i grundförordningen. De innefattar ett finansiellt bidrag från delstaten Gujarat respektive delstaten Punjab, eftersom de beviljade stimulanserna, i detta fall befrielse från omsättningsskatt och inköpsskatt, minskar de skatteintäkter som annars skulle ha uppstått. Dessa stimulanser innebär också att företag får förmåner, eftersom de förbättrar deras finansiella situation genom att normalt tillämpliga skatter inte behöver betalas.

- (134) Dessa system är vidare regionalt selektiva i den mening som avses i artikel 3.2 a och 3.3 i grundförordningen, av den anledningen att de endast är tillgängliga för vissa företag som har gjort investeringar inom vissa särskilt utsedda geografiska områden som omfattas av de berörda delstaternas behörighet. Systemen är inte tillgängliga för företag som är belägna utanför dessa områden och dessutom är förmånsnivån olika hög beroende på vilket område som berörs.
- (135) Indiens myndigheter delade inte denna bedömning. För det första anförde de att internationell handel i sig inte omfattades av omsättningsskatt, i enlighet med landets grundlag. Detta innebar enligt Indiens myndigheter att dessa system i fråga om exporttransaktioner inte ledde till förlust av skatteintäkter som annars skulle ha uppstått, och följaktligen att dessa system inte borde utjämnas. Systemen betraktas emellertid, i motsats till vad som påstods i två exportörers synpunkter på meddelandet av uppgifter i detta hänseende, inte som exportsubventioner enligt artikel 3.4 a i grundförordningen med direkt inriktning på export av den berörda produkten, utan som selektiva på annat sätt (se skäl 134). För att ett subventionssystem skall anses vara utjämningsbart krävs inte någon direkt koppling mellan subventionen och den exporterade produkten. I enlighet med artikel 1.1 i grundförordningen räcker det med att fastställa en direkt koppling mellan subventionen och det tillverkande företaget. Enligt principen att "pengar är utbytbara" kommer varje sådan typ av inhemsk subvention, via lägre priser, att återspeglas även i exporttransaktionerna, eftersom sådana subventioner förbättrar ett företags allmänna likviditet. Indiens myndigheter tillhandahöll inte heller någon bevisning för att den allmänna befrielsen från omsättningsskatt för exportförsäljning även skulle omfatta inköpskatt på insatsvaror. I detta fall använde företagen systemen för stimulanser till industrin också för att avräkna inköpskatt.
- (136) Indiens myndigheter anförde vidare att systemen för stimulanser till industrin, även om de onekligen var begränsade till vissa ekonomiskt underutvecklade områden inom delstaterna Punjab och Gujarats territorier, inte borde betraktas som selektiva, av det skälet att de inte skulle gynna enbart vissa företag inom dessa särskilt utsedda regioner. Indiens myndigheter erkände dock att alla typer av produktionsverksamhet inom dessa territorier inte hade rätt till förmåner av systemen. En regional inskränkning av ett (del)statligt subventionssystem till samtliga företag inom särskilt utsedda områden inom (del)statens territorium innebär faktiskt i sig att ett system är selektivt. Sådana typer av system gynnar tydligt vissa företag framför andra, eftersom ett företag i en viss region kan få stöd medan dess konkurrent i en annan region inte kan få sådant stöd. En sådan differentiering är inte objektiv enligt artikel 3.2 b i grundförordningen och är således selektiv, eftersom subventionen inte tillämpas generellt över hela (del)statens territorium.
- (137) Det faktum att systemen för stimulanser till industrin skulle kunna utgöra en kompensation för extra kostnader till följd av otillräcklig infrastruktur ändrar inte, i motsats till vad som sägs i en exportörs inlägga, bedömningen av systemen som en utjämningsbar subvention. Sådana påstådda kostnader har inte styrkts.
- (138) Den exportör som hävdade att företaget inte längre hade rätt till förmåner enligt systemet för stimulanser till industrin underbyggde inte detta påstående, genom att exempelvis tillhandahålla en bekräftelse från delstaten Gujarat. Tvärtom uppgav företaget i sina årsrapporter för 2002–2003 (dvs. översynsperioden) att det ansökt om förlängning av förmånerna enligt systemet fram till och med 2012. Det bör noteras att en sådan förlängning är tillåten enligt Gujarats system. Företaget tillhandahöll ingen bevisning för att delstaten Gujarat avslagit denna begäran.
- (139) De argument som anförs av Indiens myndigheter och inlagorna efter meddelandet av uppgifter ändrar följaktligen inte bedömningen att systemen – befrielse från omsättningsskatt och inköpskatt – är utjämningsbara.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (140) Subventionens storlek beräknades på grundval av det belopp av omsättningsskatt och inköpskatt som normalt skulle ha tagits ut under översynsperioden men som inte behövde betalas till följd av tillämpningen av dessa system. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Under denna period erhöll tre företag förmåner inom ramen för dessa system. De erhöll subventioner på 2,4 % (två företag) och 3,1 %.

2. Delstaten Gujarats system med befrielse från skatt på elektricitet

- (141) Delstaten Gujarat beviljar förmånsberättigade industriföretag stimulanser i form av befrielse från skatt på elektricitet för att uppmuntra industriell utveckling i ekonomiskt underutvecklade områden i delstaten.

a) Rättslig grund

- (142) Systemet med befrielse från skatt på elektricitet som det tillämpas av delstaten Gujarat beskrivs närmare i Mumbais lag om skatt på elektricitet från 1958, särskilt avsnitten 3.2 vi och 3.2 vii a och b i denna lag, med de ändringar som införts genom delstaten Gujarats förordning om lagändringar ("Adaptation of Laws Order") från 1960.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (143) Företag som gör investeringar i ekonomiskt underutvecklade områden, antingen genom att etablera nya industrianläggningar eller göra omfattande kapitalinvesteringar för utvidgning av befintliga industrianläggningar, kan få förmåner inom ramen för systemet.

c) Praktiskt genomförande

- (144) Systemet är bara tillgängligt för företag som gör investeringar i vissa särskilt utsedda geografiska områden som omfattas av delstaten Gujarats behörighet. Delstaten har också rätt att befria vilka områden som helst och vilket nytt industriföretag som helst från skyldigheten att betala skatt på elektricitet. Nya industriföretag som etablerats i särskilt utsedda områden är dessutom under en period av fem år från dagen för inledandet av tillverkning antingen befriade från energiskatten eller omfattas av en avgiftssats som uppgår till hälften av den normala.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (145) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en exportör, som erhöll förmåner inom ramen för systemet, att företaget från och med den 4 juni 2004 inte längre erhöll några förmåner genom detta system. En annan exportör gjorde vidare gällande att företaget inte hade utnyttjat detta system. Det bör emellertid noteras att detta system i fråga om denne sistnämnda exportör inte räknats med vid fastställandet av subventionsbeloppet för detta företag.

e) Slutsats om systemet med befrielse från skatt på elektricitet

- (146) Detta system innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii och artikel 2 led 2 i grundförordningen. Systemet innefattar ett finansiellt bidrag från delstaten Gujarat, eftersom det minskar de delstatliga intäkter som annars skulle ha uppstått. Vidare innebär det en förmån för det mottagande företaget. Systemet är också regionalt selektivt i den mening som avses i artikel 3.2 a och artikel 3.3 i grundförordningen, eftersom det bara är tillgängligt för företag som gör investeringar i vissa särskilt utsedda geografiska områden som omfattas av delstaten Gujarats behörighet. Kriterierna och villkoren för att omfattas av systemet är inte heller tydligt angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar. Under kontrollbesöken bekräftades det att ett företag hade utnyttjat detta system under nio år. Trots att en begäran lämnades till företaget, överlämnade företaget bara själva texten till Mumbais lag om skatt på elektricitet och inga uppgifter som hade kunnat ändra detta undersökningsresultat.

- (147) Indiens myndigheter anförde att eftersom systemet inte hade utjämnats i ett annat ärende från 1999, av det skälet att det ansågs tillämpas generellt inom en hel stat, borde det inte heller utjämnas i detta fall. Till stöd för detta lämnade Indiens myndigheter bara ett tillkännagivande från delstaten Maharashtrastras ministerium för industri-, energi- och arbetskraftsfrågor beträffande Mumbais lag om skatt på elektricitet från 1958. Dessa uppgifter avser dock inte delstaten Gujarat. Det kan vidare noteras att systemet med befrielse från skatt på elektricitet enligt detta tillkännagivande uppenbarligen inte är tillgängligt i delstaten Maharashtrastras samtliga distrikt eller områden och således bör betraktas som regionalt selektivt. Det fastställdes att en exportör i Gujarat som omfattades av undersökningen använde detta system under översynsperioden. Av de orsaker som anges i föregående skäl dras därför slutsatsen att detta system är utjämningsbart vad beträffar denna exportör.

- (148) Den exportör som hävdade att företaget inte längre hade rätt till förmåner enligt systemet med befrielse från skatt på elektricitet underbyggde inte detta påstående, genom att exempelvis tillhandahålla en bekräftelse från delstaten Gujarat. Tvärtom uppgav företaget i sina årsrapporter för 2002–2003 (dvs. översynsperioden) att det ansökt om förlängning av förmånerna av systemet fram till och med 2012. Företaget hade redan med framgång ansökt om en sådan förlängning på sammanlagt nio år, trots att perioden för befrielse från skatt på elektricitet inom ramen för systemet i fråga i enlighet med den relevanta lagstiftningen inte borde överstiga fem år. Företaget tillhandahöll ingen bevisning för att delstaten Gujarat avslagit denna begäran.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (149) Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på grundval av storleken av den skatt på elektricitet som normalt skulle ha betalats under översynsperioden, men som i enlighet med detta system inte behövde betalas. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala försäljningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till all försäljning, både på den inhemska marknaden och för export, och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. För ett företag som erhöll förmåner inom ramen för systemet med befrielse från skatt på elektricitet fastställdes på detta sätt en subventionsmarginal på 0,2 %.

3. Delstaten Maharashtra's stimulanssystem

- (150) Det konstaterades att de exporterande tillverkarna inte erhöll några utjämningsbara förmåner genom delstaten Maharashtra's stimulanssystem.

IV. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (151) Det är praxis att vid fastställandet av subventionens storlek betrakta närstående företag som en enda enhet. Anledningen till detta är att en beräkning av individuella subventionsbelopp skulle kunna uppmuntra till kringgående av utjämningsåtgärderna genom att närstående tillverkare låter sin export till gemenskapen gå via det företag för vilket det lägsta subventionsbeloppet fastställts, vilket innebär att utjämningsåtgärderna blir mindre effektiva. För att undvika detta beräknas först ett individuellt subventionsbelopp per system för varje närstående företag och därefter fastställs ett vägt genomsnitt av dessa subventionsbelopp, som tilldelas vart och ett av de närstående företagen.
- (152) Två exporterande tillverkare betraktades som närstående företag och tilldelades ett enda subventionsbelopp, eftersom vart och ett av dem i sin verksamhet kunde utöva inflytande över det andra företaget. Enligt företagets årsredovisningar är de högsta cheferna i de båda företagen släktingar och kan utöva ett "betydande inflytande" över varandras företag. Med betydande inflytande enligt Indiens redovisningsstandarder avses deltagande i ett företags beslut i finansiella frågor och verksamhetsfrågor. Enligt Indiens redovisningsstandarder innebär ett sådant inflytande att företagen kan betraktas som närstående. I enlighet med gemenskapens tullagstiftning anses parter vara varandra närstående när de kan kontrollera varandra eller är medlemmar av samma familj⁽¹⁾.
- (153) Efter meddelandet av uppgifter invände en av dessa exporterande tillverkare mot denna analys av huruvida företagen var varandra närstående. Företaget hävdade, utan att tillhandahålla ytterligare bevisning, att det inte fanns något affärsmässigt förhållande mellan de två företagen. Den exporterande tillverkaren ifrågasatte dock inte den beskrivning av de faktiska förhållandena som görs i skäl 152 och underbyggde inte heller sitt påstående om att dessa båda företag, trots dessa faktiska omständigheter, inte borde betraktas som närstående parter. Påståendet måste därför avvisas.

För de undersökta exporterande tillverkarna varierar de utjämningsbara subventionernas storlek enligt bestämmelserna i grundförordningen, uttryckta i procent av värdet, mellan 25,3 % och 35,1 %.

⁽¹⁾ Artikel 143.1 e och h i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2286/2003 (EUT L 343, 31.12.2003, s. 1).

- (154) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja fastställs subventionsbeloppet för samtliga icke-samarbetsvilliga företag till samma nivå som för det företag som har det högsta individuella beloppet, dvs. 35,1 %.

SYSTEM →	ALS	DEBS	EOUS	EPCGS	ECS	ITIRAD	PSI	GIIS	PIIS	EDE	Summa
FÖRETAG ↓	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
KDL Biotech Ltd	22,8	4,6	noll	för-sumbar	1,0	noll	noll	noll	noll	noll	28,4
Nectar Lifesciences Ltd	25,8	3,2	noll	för-sumbar	2,3	noll	noll	noll	2,4	noll	33,7
Nestor Pharmaceuticals Ltd	22,0	3,3	noll	noll	för-sumbar	noll	noll	noll	noll	noll	25,3
Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd	noll	noll	30,9	noll	1,1	noll	noll	noll	noll	noll	32,0
Ranbaxy Laboratories Ltd	25,6	8,0	noll	för-sumbar	för-sumbar	1,5	noll	noll	noll	noll	35,1
Surya Pharmaceutical Ltd	25,8	3,2	noll	för-sumbar	2,3	noll	noll	noll	2,4	noll	33,7
Torrent Gujarat Biotech Ltd	24,8	noll	noll	noll	noll	noll	noll	3,1	noll	0,2	28,1

D. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING

- (155) I enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida ett upphörande av gällande åtgärder sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering.
- (156) Det fastställdes att indiska exportörer av den berörda produkten fortsatte att erhålla utjämningsbara subventioner från Indiens myndigheter under översynsperioden (se skälen 21–153). De subventionsmarginaler som konstaterades vid översynen är högre än de som fastställdes under den ursprungliga undersökningen, vilka varierade mellan 0 % och 15,3 % (se skäl 43 i rådets förordning (EG) nr 2164/98). Det är bara det subventionssystem som nämns i skälen 115 och 116 (avsnitt 80 HHC i lagen om inkomstskatt) som har upphört, medan det i några andra fall rör sig om enskilda företag som inte längre är berättigade till vissa subventioner. Detta har redan beaktats i beräkningen av subventionsmarginalerna. De återstående berörda subventionssystemen ger återkommande förmåner och det finns inget som tyder på att dessa program kommer att avvecklas eller ändras inom överskådlig tid. Således kommer exportörerna av den berörda produkten att fortsätta att erhålla utjämningsbara subventioner. Varje exportör är berättigad till subventioner från flera av subventionsprogrammen. Under dessa omständigheter ansågs det rimligt att dra slutsatsen att subventioneringen troligen kommer att fortsätta i framtiden.
- (157) Eftersom det har visats att subventioneringen fortsatte under översynen och troligen kommer att fortsätta i framtiden är frågan om sannolikheten för återkommande subventionering irrelevant.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

I. Tillverkning i gemenskapen

- (158) Under översynsperioden tillverkades den likadana produkten i gemenskapen av följande gemenskapstillverkare: Sandoz, DSM, ACS Dobfar SpA och Antibioticos SA. Sandoz begärde en kombinerad översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn av de gällande antisubventionsåtgärderna och DSM stödde denna begäran. Sandoz och DSM samarbetade till fullo med kommissionen under översynen. Övriga gemenskapstillverkare var inte samarbetsvilliga men motsatte sig inte heller denna kombinerade översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn.

- (159) En samarbetsvillig gemenskapstillverkare importerade under skadeundersökningsperioden två typer av den berörda produkten från såväl Indien som andra tredjeländer. Denna verksamhet påverkar inte dess benämning som tillverkare i enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen. Jämfört med dess tillverkning i gemenskapen av den likadana produkten utgjorde de kvantiteter som importerades från Indien under översynsperioden endast en relativt liten del på mindre än 10 %. Dessutom är importen av den berörda produkten från Indien endast av tillfällig natur eftersom tillverkaren har omstrukturerat sin tillverkning i gemenskapen och har börjat tillverka sådana typer av den likadana produkten som den tidigare importerade från bland annat Indien.

II. Definition av gemenskapsindustrin

- (160) De samarbetsvilliga gemenskapstillverkarnas tillverkning av den likadana produkten under översynsperioden utgjorde 70,5 % av den sammanlagda tillverkningen av den likadana produkten i gemenskapen. Dessa företag anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen. Dessa företag kallas nedan "gemenskapsindustrin".

F. ANALYS AV SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

I. Inledning

- (161) För att bedöma volym- och prisutvecklingen användes statistik från Eurostat angående TARIC-numrena 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 och 2941 90 00 30 tillsammans med uppgifter från de kontrollerade svaren på frågeformulären från gemenskapsindustrin.
- (162) Uppgifter om gemenskapsindustrin erhöles från svaren på frågeformulären från de samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna.
- (163) För att skydda konfidentiella uppgifter användes vid behov indextal för att visa förändringar i utvecklingen.
- (164) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en exportör att skadeanalysen borde ha grundats på information om gemenskapsmarknaden efter utvidgningen den 1 maj 2004, dvs. inbegripet de tio nya medlemsstaterna.
- (165) Eftersom det i artikel 11.1 i grundförordningen anges att upplysningar avseende en period som infaller efter översynsperioden normalt inte skall beaktas, och utvidgningen ägde rum efter denna period, avvisas denna begäran. Tillgängliga uppgifter visar dock att det inte förekommer någon tillverkning av den likadana produkten i de tio nya medlemsstaterna som skulle kunna påverka gemenskapsindustrins situation.
- (166) Dessutom lämnade en exportör en allmän kommentar, som inte stöddes av ytterligare bevisning, om att den skadeanalys som meddelades inte tog hänsyn till alla faktorer som anges i artikel 8 i grundförordningen och inte var grundad på faktisk bevisning.
- (167) Konkreta påståenden om specifika aspekter av skadeanalysen kommer att tas upp i samband med respektive del i analysen. Som svar på den allmänna kommentaren bör det nämnas att i) skadeanalysen byggde på bekräftade fakta som stöddes av bevisning och att ii) alla importrelaterade faktorer enligt artikel 8.2, alla 17 faktorer avseende gemenskapsindustrins situation enligt artikel 8.5 samt alla övriga kända faktorer utöver den subventionerade importen enligt artikel 8.7 i grundförordningen granskades.

II. Fastställande av relevant gemenskapsmarknad

- (168) För att avgöra om gemenskapsindustrin hade lidit skada och för att fastställa förbrukningen och de olika ekonomiska indikatorerna avseende gemenskapsindustrins situation undersöktes huruvida och i vilken utsträckning den efterföljande användningen av gemenskapsindustrins tillverkning av den likadana produkten borde beaktas i denna analys.
- (169) Gemenskapsindustrin säljer den likadana produkten både till icke-närstående kunder och för vidare bearbetning till färdiga läkemedel inom samma företagsgrupp ("närstående enheter"). Försäljning till icke-närstående enheter ansågs utgöra den "fria marknaden". Försäljning till närstående enheter för vidare bearbetning i senare led i produktionskedjan betraktades som företagsintern användning eftersom leverantören inte kunde väljas fritt.
- (170) För följande ekonomiska indikatorer avseende gemenskapsindustrin ansåg man att en meningsfull analys och utvärdering borde inriktas på situationen på den fria marknaden: försäljningsvolym och försäljningspriser på gemenskapsmarknaden, marknadsandel, tillväxt, lönsamhet, exportvolym och exportpriser. I de fall där det var möjligt och berättigat jämfördes undersökningsresultaten sedan med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att ge en fullständig bild av gemenskapsindustrins situation.
- (171) När det gäller övriga ekonomiska indikatorer konstaterades dock att dessa rimligtvis endast kunde undersökas om man hänvisade till hela verksamheten. Faktorer som tillverkning (för såväl den företagsinterna som den fria marknaden), kapacitet, kapacitetsutnyttjande, investeringar, lager, sysselsättning, produktivitet, löner och förmåga att anskaffa kapital grundas på uppgifter om hela verksamheten, oberoende av om det som tillverkats såldes inom företagsgruppen eller på den fria marknaden.
- (172) Två exportörer bestred analysen när det gäller den fria och den företagsinterna marknaden. De hävdade att den inte var objektiv i den mening som avses i artikel 8.2 i grundförordningen.
- (173) Det anses dock att man i den nuvarande undersökningen klart kunde skilja på den fria och den företagsinterna marknaden. Den företagsinterna köparen hade inget annat val än att köpa från dess företagsinterna leverantör. Under sådana omständigheter måste analysen främst inriktas på den fria marknaden eftersom försäljningen på den företagsinterna marknaden inte konkurrerade med produkter som såldes på den fria marknaden, och därför inte påverkades av den subventionerade importen. Det bör också noteras att skadeanalysen trots denna tydliga åtskillnad även omfattar den företagsinterna marknaden. Det gjordes en sammanställning av situationen för båda marknaderna, vilket beskrivs nedan, för att man objektivt skulle kunna fastställa gemenskapsindustrins situation i sin helhet. Följaktligen avvisas påståendet.

III. Förbrukning i gemenskapen

- (174) Vid beräkning av den synbara förbrukningen i gemenskapen av den berörda produkten och den likadana produkten räknade kommissionen samman följande:
- Den totala importvolymen av den berörda produkten och den likadana produkten till gemenskapen enligt uppgifter från Eurostat.
  - Försäljningsvolymen av den likadana produkt i gemenskapen som har tillverkats av gemenskapsindustrin.
  - Volymen av gemenskapsindustrins företagsinterna användning av den likadana produkten.
  - Den uppskattade försäljningsvolymen av den likadana produkten i gemenskapen för övriga kända gemenskapstillverkare, på grundval av uppgifterna i begäran om översyn.

Såsom framgår av tabellen nedan ökade förbrukningen i gemenskapen av den berörda produkten och den likadana produkten med 51 % under skadeundersökningsperioden.

Förbrukning (i kg)	1999	2000	2001	2002	ÖP
Berörd produkt och likadan produkt	2 482 053	3 240 481	3 254 464	3 801 666	3 745 549
index	100	131	131	153	151

- (175) Indiens myndigheter och en exportör ansåg att dessa förbrukningsuppgifter borde ha meddelats i mer detaljerad form, särskilt med en uppdelning per gemenskapstillverkare och mellan fri och företagsintern förbrukning. Dessutom påstod man att uppgifternas tillförlitlighet när det gäller andra gemenskapstillverkare än gemenskapsindustrin inte hade kontrollerats.
- (176) Det bör noteras att gemenskapsindustrin består av endast två parter, av vilka endast en verkar på en företagsintern marknad. Därför är det enligt artikel 29 i grundförordningen ("konfidentiell behandling") inte möjligt att ge fler detaljer. När det gäller uppgifter om andra gemenskapstillverkare än gemenskapsindustrin bör man tänka på att dessa tillverkare inte samarbetade vid undersökningen. Eftersom det inte fanns några andra tillgängliga uppgifter om deras bidrag till gemenskapens förbrukning användes de uppgifter som uppgavs i begäran om översyn. Dessutom var det ingen part som gav motstridiga uppgifter och kontrollen gav inte upphov till tvivel om deras trovärdighet.

IV. Import av den berörda produkten till gemenskapen

1. Volym, pris och marknadsandel för importen från Indien

Import (i kg)	1999	2000	2001	2002	ÖP
Berörd produkt	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
index	100	129	196	277	259

- (177) Importvolymerna av den berörda produkten ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Importen under översynsperioden var 159 % större än under 1999. Ökningen av denna import var mycket större än den allmänna förbrukningsökningen på 51 %, den ökade importen från andra tredjeländer än Indien på 13 % och gemenskapsindustrins ökade försäljning på 80 % under samma period. Vad beträffar Indiens ställning som ett utvecklingsland och bestämmelserna i artikel 14.4 i grundförordningen konstaterades att importvolymen från Indien under översynsperioden utgjorde betydligt mer än 4 % av den sammanlagda importen av den likadana produkten till gemenskapen.

Genomsnittligt importpris per kg i EUR	1999	2000	2001	2002	ÖP
Berörd produkt	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
index	100	98	102	106	102

- (178) Det genomsnittliga importpriset på den berörda produkten ökade något och nådde en topp under 2002, men föll sedan tillbaka till nivån före 2001.

Marknadsandel i gemenskapen	1999	2000	2001	2002	ÖP
Berörd produkt	1,5 %	1,5 %	2,2 %	2,7 %	2,5 %
index	100	99	149	181	171

- (179) Den indiska exportens andel av gemenskapens marknad ökade med 71 % under skadeundersökningsperioden. Det påstods att den indexerade ökningen endast skulle uppgå till 66 % i stället för 71 %. Detta påstående stämmer om den procentuella marknadsandelen avrundas nedåt. Indexet ovan är ändå korrekt beräknat. För att kunna indexera marknadsandelen exakt har procentenheter inte avrundats. Detta kan man se vid en jämförelse mellan indexerade uppgifter och procentenheter för 1999 och 2000. Dessutom har denna metod använts konsekvent i alla tabeller i denna förordning.

2. Prisunderskridande

- (180) För att fastställa prisunderskridandet analyserades prisuppgifter avseende översynsperioden. I detta syfte jämfördes gemenskapsindustrins försäljningspriser till dess första icke-närstående kunder fritt fabrik med de indiska exporterande tillverkarnas försäljningspriser till sina första oberoende kunder i gemenskapen grundade på importvärdet cif, i både fallen efter att alla avdrag, rabatter och provisioner räknats av.
- (181) Med utgångspunkt från svaren på frågeformulären definierades olika undergrupper av den berörda produkten och den likadana produkten för att möjliggöra jämförelser på grundval av produkttypen (dvs. trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin) och dess varianter (dvs. i pulverform eller komprimerad form).
- (182) Gemenskapsindustrins försäljningspriser och de exporterande tillverkarnas importpriser cif jämfördes i samma handelsled, nämligen handlare eller distributörer inom gemenskapens marknad, på grundval av det vägda genomsnittliga priset per produktundergrupp. Under översynsperioden skedde nästan all försäljning från de exporterande tillverkarna i gemenskapen via handlare eller distributörer.
- (183) Resultaten från jämförelsen, uttryckt som en procentsats av gemenskapstillverkarnas försäljningspriser under översynsperioden, visade på avsevärda prisunderskridandemarginaler. Dessa marginaler varierade mellan 11,5 % och 17,1 % för de exporterande tillverkarna. Marginalerna för prisunderskridandet tyder därför på att importen från Indien fortlöpande utsatte gemenskapens marknad för prispress, trots gällande åtgärder.

V. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

1. Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index för tillverkning	100	121	127	154	160
Index för kapacitet	100	117	123	148	157
Index för kapacitetsutnyttjande	100	103	103	104	102

- (184) Till följd av den fortsatta förbrukningsökningen i gemenskapen ökade gemenskapsindustrins tillverkning av den likadana produkten fortlöpande under skadeundersökningsperioden. Denna positiva utveckling blev mera markant under översynsperioden när en av de samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna påbörjade tillverkning i gemenskapen av en typ av den likadana produkten som den tidigare endast hade importerat.
- (185) Gemenskapsindustrins produktionskapacitet visade samma positiva utveckling som tillverkningen. Detta berodde delvis på att en av de samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna gjorde stora investeringar i en ny produktionsanläggning under översynsperioden.

- (186) Kapacitetsutnyttjandet var stabilt och låg på en ganska hög nivå under skadeundersökningsperioden. Ett sådant högt kapacitetsutnyttjande är vanligt i denna typ av industri på grund av den kontinuerliga satsvisa process som tillämpas i tillverkningen av den likadana produkten, och, när det gäller gemenskapsindustrin, även till följd av dess företagsinterna användning.
- (187) Tre exportörer gjorde efter meddelandet av uppgifter gällande att dessa faktorer utveckling inte visar på någon skada. Det bör dock noteras att slutsatsen om skada inte har grundats på dessa faktorer.

2. Försäljningsvolym, försäljningspris, marknadsandel och tillväx

a) Försäljning på den fria marknaden

Försäljning på den fria marknaden i gemenskapen	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index volym	100	170	162	192	180
Index genomsnittligt försäljningspris	100	94	94	94	95
Index marknadsandel	100	130	123	125	120

- (188) På grund av gemenskapförbrukningens positiva utveckling ökade även gemenskapsindustrins försäljning på den fria marknaden i gemenskapen under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrins försäljningsvolym på den fria marknaden ökade mer än gemenskapens förbrukning under skadeundersökningsperioden. Mellan år 2000 och översynsperioden var dock ökningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på den fria marknaden lägre än ökningen av gemenskapens förbrukning. Den stora ökningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på den fria marknaden mellan 1999 och 2000 kan främst härledas till att gemenskapsindustrin köpte upp andra gemenskapstillverkare. Den 80-procentiga ökningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på den fria marknaden i gemenskapen under skadeundersökningsperioden var dock mindre än den 159-procentiga ökningen av importen av den berörda produkten under samma period.
- (189) Indiens myndigheter och fyra exportörer pekade på att gemenskapsindustrins totala försäljningsökning var ett positivt tecken och hävdade att detta inte stöder undersökningsresultaten beträffande skada. De hävdade också att en jämförelse mellan gemenskapsindustrins och de indiska exportörernas resultat relativt sett skulle vara vilsedande på grund av den stora skillnaden i konkurrenternas storlek.
- (190) Som svar på detta bör det noteras att försäljningsvolymens utveckling i det nuvarande fallet inte har betraktats som en viktig faktor för att fastställa skadans omfattning. Eftersom gemenskapsindustrins ökade försäljning i stort sett kan tillskrivas förvärvet under 2000, dvs. att en tidigare konkurrents försäljning införlivats, i motsats till ny försäljning, kan den inte heller betraktas som en indikator för att skada inte har förekommit. Dessutom minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym på den fria marknaden under 2001 och översynsperioden.
- (191) Trots den ökade efterfrågan, som visas av den ökade försäljningen i gemenskapen, minskade gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser på den fria marknaden från 1999 till 2000. Detta tyder på prispress från konkurrenter. Priserna låg så gott som kvar på denna lägre nivå fram till slutet av översynsperioden, trots att efterfrågan ökade.
- (192) Indiens myndigheter och tre exportörer hävdade att prisutvecklingen bör uppfattas som positiv för gemenskapsindustrin.
- (193) Detta påstående kan inte godtas. Under skadeundersökningsperioden kunde gemenskapsindustrin inte vid något tillfälle uppnå icke-skadevållande prisnivåer.
- (194) Gemenskapsindustrin ökade sin marknadsandel med 30 % mellan 1999 och 2000, på bekostnad av marknadsandelarna för andra gemenskapstillverkare och exportörer från andra tredjeländer än Indien. Gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk från 2000 till översynsperioden då den nådde sin lägsta nivå sedan 1999. Denna utveckling sammanföll med en kraftig ökning av den indiska exportens marknadsandel.

- (195) En exportör hävdade att den minskade marknadsandelen för gemenskapsindustrin under 2001 och översynsperioden var obetydlig mot bakgrund av ökningen under 2000, och pekade dessutom på marknadsandelens sammanlagda ökning under skadeundersökningsperioden.
- (196) Detta påstående kan dock inte godtas eftersom det endast jämför 1999 med översynsperioden, och dessutom inte tar hänsyn till att ökningen under år 2000 var ett undantagsfall. Exportören har inte gett någon förklaring till varför den uppenbart avtagande utvecklingen för gemenskapsindustrins andel av den fria marknaden efter 2000 inte skulle uppfattas som negativ.
- (197) I detta sammanhang påstod två andra exportörer att den mer positiva utvecklingen på den företagsinterna marknaden skulle vara ett resultat av att gemenskapsindustrin medvetet valt den mer lönsamma marknaden för färdiga läkemedel.
- (198) Detta påstående kan inte godtas eftersom det inte tar hänsyn till den ökade lagervolym som skulle ha kunnat säljas på den fria marknaden.

b) Företagsintern försäljning

Företagsintern försäljning i gemenskapen	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index volym	100	88	124	180	189
Index genomsnittligt försäljningspris	100	102	104	102	99
Index marknadsandel	100	67	95	117	125

- (199) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym på den fria marknaden ökade med 80 % under skadeundersökningsperioden, medan försäljningen på den företagsinterna marknaden ökade med 89 %. I synnerhet sedan 2001 kan man se en ökning på gemenskapsindustrins företagsinterna marknad, medan situationen på den fria marknaden praktiskt taget var oförändrad. Detta sammanfaller med en kraftig ökning av import från Indien på den fria marknaden, vilket tyder på att gemenskapsindustrin i alla fall i viss utsträckning använde möjligheten att byta marknader för att undvika direkt konkurrens med subventionerad lågprisimport av den berörda produkten.
- (200) Ett liknande mönster kan iakttas genom en jämförande undersökning av utvecklingen när det gäller gemenskapsindustrins ökade marknadsandel på både den fria och den företagsinterna marknaden. Detta visar återigen att den företagsinterna marknaden haft ökad strategisk relevans för gemenskapsindustrin sedan 2001.
- (201) Priserna på den fria marknaden började minska redan under 2000, medan internpriserna på den företagsinterna marknaden fortsatte att öka i måttlig utsträckning till och med 2001. Med en viss fördröjning från och med 2002 års priser uppvisade även den företagsinterna marknaden en nedåtgående trend. Detta skulle kunna förklaras med att internpriserna generellt sett inte anpassas så snabbt eftersom de inte utsätts för direkt konkurrens. De totala prisrörelserna för försäljning på den fria marknaden och på den företagsinterna marknaden under skadeundersökningsperioden var dock jämförbara.

3. Lager

Lager	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index	100	74	100	141	161

- (202) Gemenskapsindustrins lagernivåer vid årets slut i förhållande till tillverkningen sjönk med 26 % från 1999 till 2000 men ökade sedan kraftigt med mer än 115 % mot slutet av översynsperioden. Denna ökning sammanföll med en fördubbling av importen från Indien under samma period.
- (203) Indiens myndigheter och fyra exportörer hävdade att de ökade lagernivåerna inte var onormalt höga, och således inte tydde på skada. Dessutom bestreds metoden att mäta lagernivån vid årets slut. Istället föreslogs andra metoder som ansågs lämpligare, t.ex. glidande medelvärde eller antal försäljningsdagar som lagervolymen motsvarar.
- (204) Som svar på detta bör det noteras att gemenskapens standardmetod för att beräkna lagernivån har tillämpats. Detta är en objektiv metod som överensstämmer med skyldigheterna inom ramen för WTO. Begäran om tillämpning av en annan metod underbyggdes inte och förslaget om att välja en annan metod avvisades följaktligen. Dessutom kan det på grundval av bekräftade uppgifter inte bestridas att lagernivåerna ökade kraftigt.

4. Lönsamhet

a) Försäljning på den fria marknaden

Lönsamhet (försäljning på den fria marknaden i gemenskapen)	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index	- 100	113	239	146	87

- (205) Gemenskapsindustrins lönsamhet uttryckt i avkastning på nettoförsäljningen på den fria marknaden förbättrades avsevärt efter en förlustsituation under 1999. Efter införandet av de nuvarande åtgärderna 1998 förbättrades lönsamheten till och med 2001 men försämrades sedan kraftigt fram till översynsperioden. Dessutom bör det noteras att gemenskapsindustrin inte någon gång under skadeundersökningsperioden kunde uppnå ens hälften av den vinstmarginal på 15 % som den enligt resultaten från den ursprungliga undersökningen rimligtvis skulle ha kunnat uppnå om det inte hade förekommit subventionerad import. Utvecklingen när det gäller lönsamheten, och särskilt dess försämring sedan 2002, ses som en mycket viktig faktor eftersom den påverkar de ekonomiska resurser som gemenskapsindustrin förfogar över till investeringar i forskning och utveckling, vilka är nödvändiga för att kunna förbättra tillverkningen av befintliga produkter och utveckla nya produkter.
- (206) Indiens myndigheter och fyra exportörer lämnade synpunkter på lönsamhetsanalysen. De ansåg i) att gemenskapsindustrin uppnådde rimlig lönsamhet, ii) att en icke-skadevällande lönsamhetsmarginal på 10 % (se skäl 260) var för hög och att 5 % vore tillräckligt, iii) att den försämrade lönsamheten huvudsakligen berodde på gemenskapsindustrins investeringspolitik, iv) att den ena partens nyetablering kunde betecknas som självförvårdad skada och v) att uppgifter om lönsamhetsutvecklingen skulle ha meddelats för varje enskild gemenskapstillverkare.

- (207) Det upprepas att gemenskapsindustrin inte någon gång under skadeundersökningsperioden kunde uppnå rimliga vinstmarginaler. Därför innebär försämringen efter 2002 endast att en redan otillfredsställande situation förvärrades. Dessutom anses en vinstmarginal på 5 % inte tillräcklig med tanke på de särskilda omständigheter som gäller för läkemedelssektorn. Gemenskapsindustrin har bevisat att den för jämförbara läkemedel i bulk kan uppnå vinst över 10 %. Sådana vinstmarginaler är nödvändiga för att varaktigt förse läkemedelssektorn med de ekonomiska resurser som krävs för fortsatt läkemedelsinnovation, med tanke på de stora ekonomiska risker som detta innebär. Dessutom kan avsaknaden av rimliga vinstmarginaler för gemenskapsindustrin inte bara förklaras med dess investeringspolitik. Endast en gemenskapstillverkare befann sig i en inkörningsfas under skadeundersökningsperioden, men ingen av parterna uppnådde rimliga vinstmarginaler. Slutligen är det enligt artikel 29 i grundförordningen ("konfidentiell behandling") inte möjligt att ge fler detaljer.

b) Företagsintern försäljning

Lönsamhet (företagsintern försäljning i gemenskapen)	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index	100	482	564	431	325

- (208) Lönsamhetsutvecklingen för den företagsinterna försäljningen följer samma mönster fast på en högre nivå, dvs. ökande till och med 2001 och sedan minskande. Skillnaderna i lönsamhetsnivåer berodde framför allt på i) att försäljnings- och administrationskostnaderna och de allmänna kostnaderna för företagsintern försäljning var lägre eftersom det inte tillkommer några marknadsföringskostnader och ii) högre internpriser jämfört med priserna på den fria marknaden. Om det inte hade varit för de högre vinstmarginalerna från den företagsinterna försäljningen hade industrin generellt sett befunnit sig i ett sämre ekonomiskt läge.

5. Investeringar, räntabilitet, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index investeringar	0	100	300	1 123	351
Index räntabilitet	- 100	160	286	161	91
Index kassaflöde	100	186	71	160	33

- (209) Efter 1999 fortsatte gemenskapsindustrin att investera i tillverkningen av den likadana produkten. Särskilt under 2002 investerade den mycket i ny produktionsteknik för att förbli konkurrenskraftig, förbättra miljöstandarder och säkerhetsstandarder samt för att öka produktionskapaciteten.
- (210) Från 1999 till 2001, dvs. efter det att åtgärder hade införts, förbättrades räntabiliteten. Därefter försämrades den dock kraftigt. Även om detta delvis berodde på att en ny produktionsanläggning höll på att etableras, bidrog den otillfredsställande lönsamheten, som orsakades av konkurrenternas prispress, till denna situation.
- (211) Under skadeundersökningsperioden berodde fluktuationerna i kassaflödet från försäljningen av den likadana produkten till viss del på gemenskapsindustrins investeringspolitik under denna period. Den drastiska minskningen i kassaflödet mellan 2002 och översynsperioden kan dock inte bara förklaras med detta. Prispressen från konkurrenterna bidrog också till den otillfredsställande utvecklingen för kassaflödet.
- (212) Gemenskapsindustrin hade inte några större svårigheter att anskaffa kapital.

- (213) Efter meddelandet av uppgifter menade Indiens myndigheter och exportörerna att i) dessa uppgifter skulle ha meddelats separat för varje enskild gemenskapstillverkare, ii) förmågan att anskaffa kapital inte stödjer resultaten beträffande skada, iii) kassaflödet inte kan ha haft denna utveckling med tanke på utvecklingen för räntabiliteten och lönsamheten och därför borde granskas igen, samt att iv) analysen inte var tillräcklig utan mer omfattande bevisning.
- (214) Som svar på detta erinras om att det enligt artikel 29 i grundförordningen ("konfidentiell behandling") inte är möjligt att meddela uppgifterna enskilt för varje gemenskapstillverkare. När det gäller förmågan att anskaffa kapital har det inte dragits någon negativ slutsats om skada. När det gäller påståendet beträffande kassaflödet bekräftas efter en noggrann granskning de index som visas ovan. Beträffande den allmänna kommentaren om att analysen av faktorerna ovan varit otillräcklig bör det beaktas att i) resultaten om skada inte enbart grundas på dessa faktorer, och ii) det inte har angetts varför en fortsatt analys skulle kunna ändra den samlade slutsatsen.

6. Sysselsättning, produktivitet och löner

	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index sysselsättning	100	101	101	187	185
Index produktivitet	100	120	127	83	86
Index löner	100	103	106	185	178

- (215) Sysselsättningen för den likadana produkten låg på en relativt stabil nivå till 2001 men ökade sedan betydligt under 2002 på grund av att en av de samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna öppnade en ny produktionsanläggning. De sammanlagda lönekostnaderna följde samma utvecklingstendens. Där- emot minskade produktiviteten per anställd under 2002, efter att ha ökat fram till 2001. Det är tydligt att detta beror på att ny produktionsanläggning höll på att etableras. Man hittade inga bevis under undersökningen på att effektiviteten minskat.
- (216) Indiens myndigheter och fyra exportörer ansåg att sysselsättningens, produktivitetens och lönernas utveckling inte bevisar att det förekommit väsentlig skada i det föreliggande fallet.
- (217) Det skall dock noteras att någon sådan slutsats inte har dragits när det gäller sysselsättning och produktivitet. I fråga om löner har endast de sammanlagda lönerna ökat. Beräknat som ett genomsnitt per anställd har lönerna till och med sjunkit något (se tabellen nedan). Detta visar att det inte rörde sig om någon positiv utveckling räknat per anställd och att gemenskapsindustrin var fast besluten att vara kostnadseffektiv.

	1999	2000	2001	2002	ÖP
Index Löner per anställd	100	103	105	99	96

7. Subventioneringens storlek samt återhämtning från tidigare subventionering

- (218) Med tanke på omfattningen av den subventionerade importen från Indien och framför allt dess priser kan storleken på den faktiska subventioneringen, vilken är betydande, inte anses vara försumbar.
- (219) I detta sammanhang ansåg Indiens myndigheter och tre exportörer att subventionsmarginalerna hade överskattats.

- (220) De utjämningsbara subventionerna, uttryckta i värde, för de undersökta exporterande tillverkarna uppgår till mellan 25,3 % och 35,1 % (se skälen 153 och 154). Detta är ett entydigt tecken på betydande subventionering.
- (221) Gemenskapsindustrins situation förbättrades under skadeundersökningsperioden. Den kunde dock inte helt och hållet återhämta sig från tidigare subventionering och dess situation fortsätter att vara svag.

VI. Slutsats om gemenskapsindustrins ekonomiska situation

- (222) Mellan 1999 och översynsperioden ökade den subventionerade importen av den berörda produkten med 159 % och dess andel av gemenskapsmarknaden ökade med 70 %. Denna utveckling står i kontrast mot den mycket mindre gynnsamma utvecklingen för exportörer från andra länder och för gemenskapsindustrin. Importen från andra länder till gemenskapsmarknaden ökade endast med 7 % under skadeundersökningsperioden och dess marknadsandel till och med minskade med 29 %. Gemenskapsindustrins försäljningsvolym ökade med 80 % och dess marknadsandel ökade med 20 % under skadeundersökningsperioden. Denna positiva utveckling berodde emellertid till största delen på gemenskapsindustrins förvärv av andra gemenskapstillverkare under 2000. Efter 2001 pekade utvecklingstendensen för gemenskapsindustrins marknadsandel nedåt. I synnerhet från och med år 2000 kunde gemenskapsindustrin relativt sett inte hålla jämna steg med den ökade förbrukningen i gemenskapen och de indiska konkurrenternas starka utveckling på gemenskapsmarknaden.
- (223) I detta sammanhang bör det noteras att de genomsnittliga priserna för den subventionerade importen från Indien hela tiden låg under gemenskapsindustrins priser under skadeundersökningsperioden. Under översynsperioden underskred importpriserna från det berörda landet gemenskapsindustrins priser. Prisunderskridandet under översynsperioden låg mellan 11,5 % och 17,1 %, beräknat som ett vägt genomsnitt.
- (224) På grund av prispressen från den subventionerade importen från Indien kunde gemenskapsindustrin inte vid något tillfälle uppnå icke-skadevällande prisnivåer under skadeundersökningsperioden. Trots att gemenskapsindustrins lönsamhet till en början ökade efter det att åtgärder vidtagits försämrades den efter 2001 och ligger för närvarande betydligt under den nivå, dvs. 10 % av omsättningen (se skäl 260), som den rimligtvis skulle ha kunnat uppnå om det inte hade förekommit någon subventionerad import. En godtagbar lönsamhetsnivå är emellertid nödvändig för att gemenskapsindustrin skall kunna förbli livskraftig.
- (225) Denna negativa utvecklingstendens för gemenskapsindustrin återspeglas också i utvecklingen för investeringar och kassaflöde.
- (226) Gemenskapsindustrin kunde upprätthålla ett högt kapacitetsutnyttjande tack vare möjligheten att sälja en viss del av de tillverkade produkterna på den företagsinterna marknaden. Ett högt kapacitetsutnyttjande ger stordriftsfördelar som bidrar till lägre produktionskostnader. Dessutom skilde sig inte utvecklingstendenserna för försäljningsvolym, försäljningspriser eller marknadsandel på något avgörande sätt mellan den fria marknaden och den företagsinterna marknaden. Om det inte hade varit för de högre vinstmarginaler som gemenskapsindustrin uppnådde på den företagsinterna försäljningen hade den befunnit sig i ett sämre ekonomiskt läge. Den företagsinterna användningen bidrog således inte till den skadevällande situationen. Tvärtom skulle den skadevällande situationen för gemenskapsindustrin ha kunnat vara ännu värre om det inte hade förekommit någon företagsintern användning.
- (227) Två exportörer hävdade att man inte kunde dra slutsatsen att försäljningen på den företagsinterna marknaden inte bidrog till gemenskapsindustrins skadevällande situation eftersom företagsinterna försäljningspriser var otillförlitliga, vilket skulle innebära att lönsamheten för den företagsinterna försäljningen legat på en onaturligt hög nivå.
- (228) Den högre lönsamheten på den företagsinterna marknaden berodde dock huvudsakligen inte på högre internpriser, utan främst på lägre försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader (se skäl 208). Dessutom tas det inte hänsyn till effekterna av stordriftsfördelar i detta påstående. Det kan därför inte påverka slutsatsen att den företagsinterna försäljningen inte bidrog till skadan.

- (229) Det bekräftades att gemenskapsindustrin totalt sett har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.1 i grundförordningen. Som bekant föreskriver artikel 8.5 i grundförordningen inte att alla ekonomiska indikatorer för gemenskapsindustrin skall vara negativa för fastställande av väsentlig skada. Dessutom är inte alla ekonomiska indikatorer lika viktiga. Lönsamheten är dock en av de viktigaste ekonomiska indikatorerna, eftersom den utgör det slutliga målet för varje ekonomiskt företag. I det föreliggande fallet fastställdes det att lönsamheten inte varit tillräcklig. Prisnivåerna är en annan viktig skadeindikator som kan ha en stor inverkan på lönsamheten. Gemenskapsindustrin kunde inte vid något tillfälle uppnå icke-skadevällande prisnivåer under skadeundersökningsperioden på grund av den externa prispressen från framför allt kraftigt subventionerad import från Indien.

VII. Den subventionerade importens inverkan

- (230) Under 2000, och troligen på grund av att åtgärder införts, förlorade Indien sin ställning som den näst största exportören till gemenskapsindustrin under en övergångsperiod, medan framför allt exportörer från Oman vann marknadsandelar. Därefter inte bara återtog de indiska importörerna sin ställning, utan övertog till och med förstaplatsen som den största exportören till gemenskapen under översynsperioden.
- (231) Volymtillväxten för den subventionerade importen från Indien, särskilt efter 2002, sammanföll med det faktum att gemenskapsindustrins lönsamhet under 2002 minskade med runt 36 % jämfört med 2001. Det framkom att en gemenskapstillverkare under denna period byggde upp en ny anläggning och befann sig i inkörningsfasen, vilket skulle ha kunnat inverka på företagets lönsamhet under denna period. Det visade sig dock också att den andra gemenskapstillverkaren, som inte befann sig i någon inkörningsfas, såg sin lönsamhet sjunka avsevärt, närmare bestämt med 17 % jämfört med 2001, och att lönsamheten sedan försämrades ytterligare under översynsperioden. Dessutom kunde gemenskapsindustrin inte vid något tillfälle uppnå icke-skadevällande prisnivåer (se skäl 207). Den var tvärtom tvungen att från och med 2002 justera priserna nedåt för att försvara sin marknadsandel.
- (232) Efter meddelandet av uppgifter påstod tre exportörer att den andel av gemenskapsmarknaden (2,5 % under översynsperioden) som importen från Indien hade, och dess volym i förhållande till den totala importen (8,4 % under översynsperioden), som båda minskade något jämfört med 2002, skulle vara för små och marginella för att ha någon skadevällande inverkan, särskilt med tanke på den större marknadsandel som gemenskapsindustrin hade. Dessutom menade de att en analys i relativa termer skulle vara vilseledande, eftersom Indien började på en mycket låg nivå, närmare bestämt med en marknadsandel på 1,5 % och en importvolym på 3,7 % under 1999.
- (233) Som svar på dessa synpunkter bör det beaktas att såväl marknadsandel som volym för importen från Indien under översynsperioden låg långt över de procentsatser som anges som tröskelvärden i artiklarna 10.11 och 14.4 i grundförordningen och således kan ha påverkat gemenskapsindustrin. Enligt artikel 8.6 i grundförordningen kan denna påverkan visas antingen genom volymen för eller prisnivåerna på den subventionerade importen. Att prisnivån hade en inverkan kan tydligt iakttas i det föreliggande fallet. Redan i den ursprungliga undersökningen fastställdes det att den berörda produkten, en råvara i bulk, är mycket priskänslig och reagerar snabbt på varje form av prispress. I sådana fall kan även små kvantiteter påverka priset på marknaden. Under skadeundersökningsperioden var det de indiska priserna som genomsnittligt var utslagsgivande för prispressen i detta fall.
- (234) Det bekräftades därför att den subventionerade importen från Indien hade en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation under skadeundersökningsperioden, i synnerhet när det gäller lönsamheten.

VIII. Andra faktorerers inverkan

1. Import från andra tredjeländer

Import från tredjeländer	1999	2000	2001	2002	ÖP
Volym (kg)					
Indien	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
Index	100	129	196	277	259
Oman	77 400	119 700	85 100	88 400	93 500
Index	100	155	110	114	121
Förenta staterna	11 100	2 800	16 600	106 300	70 000
Index	100	25	149	932	631
Kina	0	3 900	21 800	75 600	63 000
Index	0	100	559	1 938	1 615
Sydkorea	19 800	75 300	40 200	54 500	45 000
Index	100	380	203	275	227
Singapore	0	4 600	128 300	62 700	37 700
Index	0	100	2 789	1 363	820
Genomsnittligt importpris per kg (i EUR)					
Indien	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
Index	100	98	102	106	102
Oman	36,10	36,21	39,30	39,15	38,34
Index	100	100	109	108	106
Förenta staterna	74,87	115,35	108,90	101,40	48,74
Index	100	154	145	135	65
Kina	0,00	188,97	116,06	68,22	58,59
Index	0	100	61	36	31
Sydkorea	34,84	37,52	37,66	45,59	48,06
Index	100	108	108	131	138
Singapore	0,00	76,88	57,47	57,47	51,28
Index	0	100	75	75	67

- (235) Import av den berörda produkten från andra länder än Indien ökade med endast 7 % mellan 1999 och översynsperioden, en ökningstakt som var betydligt lägre än den som gällde för gemenskapens förbrukning. Bland dessa länder var Oman, Förenta staterna, Sydkorea och Singapore huvudleverantörer till gemenskapsmarknaden. De genomsnittliga priserna för importen från dessa länder låg dock betydligt över priserna för import från Indien och, förutom när det gäller priserna för import från Oman, även över gemenskapsindustrins priser. Priserna för import från Oman var jämförbara med gemenskapsindustrins priser, men Omans marknadsandel under skadeundersökningsperioden ökade mycket mindre än andra tredjeländers marknadsandel.

- (236) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Indiens myndigheter och två exportörer att den utjämnings-tull som tillämpades på import från Indien skulle ha beaktats vid jämförelsen av försäljningspriserna. Detta skulle ha lett till praktiskt taget samma prisnivåer för importen från Indien och från Oman. Dessutom påstods det att de genomsnittliga priserna för importen från vissa tredjeländer, främst Förenta staterna och Kina, minskade betydligt under skadeundersökningsperioden, medan bland annat priserna för importen från Indien ökade. Dessutom ansåg en annan exportör att den minskade importvolymen från Indien mellan 2002 och översynsperioden inte hade beaktats på ett korrekt sätt i analysen, att det var andra tredjeländer som var huvudleverantörer och att de genomsnittliga priserna för importen från Sydkorea och Indien var jämförbara mellan 1999 och 2001.
- (237) När det gäller den ursprungliga utjämningsstullen bör det noteras att den största delen av importen från Indien antingen omfattades av en nolltullsats eller en tullsats som ändå ledde till lägre genomsnittliga importpriser än de genomsnittliga priserna för importen från Oman. Därför utövade genomsnittligt sett importen från Oman inte samma grad av prispress. Dessutom låg även priserna för import från alla andra tredjeländer i genomsnitt högre än priserna för import från Indien under skadeundersökningsperioden, vilket återigen visar att Indien var den huvudsakliga källan till prispressen. Volymmässigt stämmer det att Indien inte var den enda betydande importkällan under skadeundersökningsperioden. Indien är dock det enda land som omfattas av åtgärder. Detta hade självfallet inverkan på handelsflödet för den berörda produkten. Dessutom ökade importen från Indien kraftigt efter 2001 trots gällande åtgärder, och Indien återtog 2002 sin ställning som den näst största exportören till gemenskapen och blev under översynsperioden till och med den största. Därför hade den obetydliga minskningen av importen från Indien mellan 2002 och undersökningsperioden ingen inverkan på marknaden och den indiska prispolitiken lönade sig så småningom. Dessa påståenden kan följaktligen inte godtas. Det bekräftas därför att importen från tredjeländer inte kan ha vållat gemenskapsindustrin någon skada som skulle ha brutit orsakssambandet mellan den subventionerade importen från Indien och den skada som gemenskapsindustrin lidit.

2. Utveckling av förbrukningen på gemenskapsmarknaden

- (238) Förbrukningen av den berörda produkten på gemenskapsmarknaden ökade med 51 % under skadeundersökningsperioden. Den skada som gemenskapsindustrin lidit kan alltså inte ha orsakats av vikande efterfrågan på gemenskapsmarknaden.

3. Gemenskapsindustrins exportverksamhet

- (239) Gemenskapsindustrins export ökade med 16 % under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrins exportpriser låg i genomsnitt 10–15 % högre än försäljningspriserna i gemenskapen. Gemenskapsindustrins exportverksamhet kan därför inte ha bidragit till skadan för gemenskapsindustrin.
- (240) I detta sammanhang angav Indiens myndigheter och en exportör att gemenskapsindustrin i sina svar på frågeformulären nämnde att den hårda konkurrensen från indiska konkurrenter på tredjemarknader ledde till lägre priser för gemenskapsindustrin och att denna därför förlorade marknadsandelar i dessa tredjeländer, vilket vid första anblicken skulle motsäga ovanstående resultat. På grundval av denna bedömning av gemenskapsindustrin skulle det således inte föreligga någon skada på gemenskapsmarknaden och inget orsakssamband med import från Indien.
- (241) Härvidlag bör det noteras att det, med tanke på den världsomfattande tillväxtökningen för produkterna i fråga, inte finns någon motsägelse mellan lägre exportpriser och förlorade marknadsandelar för gemenskapsindustrin i tredjeländer och det faktum att den exporten faktiskt ökade och att dess priser var högre än gemenskapsindustrins försäljningspriser i gemenskapen. Även om gemenskapsindustrin skulle ha kunnat exportera mer om den inte hade varit utsatt för konkurrens från subventionerad indisk export på tredjeländers marknader finns det därför inget som tyder på att gemenskapsindustrin på grund av sin export inte var utsatt för skadevällande priskonkurrens på gemenskapsmarknaden, vilken främst orsakades av subventionerad lågprisexport från Indien. Därför bör påståendet avvisas.

4. Gemenskapsindustrins konkurrenskraft

- (242) Gemenskapsindustrin är en viktig konkurrent när det gäller berörda produkten, vilket framgår av dess marknadsandel, och den har hela tiden gjort investeringar för att upprätthålla den tekniska nivån i sin tillverkning. Nedgången i produktivitet per anställd, mätt i produktion (kg) per anställd, efter 2001 kan helt och hållet förklaras med att en gemenskapstillverkare höll på att sätta igång verksamheten i en ny produktionsanläggning. Nedgången var således endast temporär. Följaktligen framkom ingen bevisning för att den bristande konkurrensen skulle ha kunnat bryta orsakssambandet mellan importen från Indien och den skada som gemenskapsindustrin lidit.

5. Företagsintern användning

- (243) Den företagsinterna användningen anses inte ha bidragit till skadan för gemenskapsindustrin (se skäl 226). Tvärtom, den skadevällande situationen för gemenskapsindustrin skulle ha kunnat vara ännu värre om det inte hade förekommit någon företagsintern användning.

G. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SKADA

- (244) I enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida det var sannolikt att skadan skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.
- (245) Det fastställdes att gemenskapsindustrin under översynsperioden, trots gällande åtgärder, fortsatte att lida skada, vilken vållades av den subventionerade importen av den berörda produkten (se skälen 161 och 243). Den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i den nuvarande undersökningen varierade mellan 17,3 % och 48,1 %, vilket är högre än den som fastställdes under den ursprungliga undersökningen (mellan 12,6 % och 28,9 %), trots att den rimliga vinstmarginalen för gemenskapsindustrin minskades med en tredjedel i denna översyn jämfört med den ursprungliga undersökningen (se skäl 260). I undersökningen fastställdes dessutom att det, trots inhemsk försäljning och export till andra länder, fortfarande finns en betydande outnyttjad kapacitet för den berörda produkten i Indien, särskilt hos exportörer som omfattas av relativt höga tullsats i gemenskapen. Det ansågs därför rimligt att dra slutsatsen att den subventionerade lågprisimporten från Indien skulle öka ytterligare, och följaktligen fortsätta att vålla skada, om åtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (246) Eftersom gemenskapsindustrin fortsätter att lida väsentlig skada på grund av den subventionerade importen, trots att åtgärder har vidtagits, var det inte nödvändigt att undersöka sannolikheten för återkommande skada.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

I. Inledning

- (247) Det undersöktes om det fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att fortsätta att tillämpa åtgärder i detta särskilda fall. I detta syfte, och i enlighet med artikel 31.1 i grundförordningen, undersöktes vilken eventuell inverkan åtgärder skulle få på samtliga parter som berörs av undersökningen. För att det skulle kunna göras en bedömning av huruvida det ligger i gemenskapens intresse att fortsätta att tillämpa åtgärder sändes frågeformulär till användare och importörer av den berörda produkten och till leverantörer av råvara som används vid tillverkningen av den berörda produkten.

II. Gemenskapsindustrins intresse

- (248) Gemenskapsindustrin ökade kontinuerligt sin tillverkning av den likadana produkten. Det som gjorde detta möjligt var att gemenskapsindustrin fortsatte att investera för att behålla sin konkurrenskraft, då den är en av de största konkurrenterna när det gäller den berörda produkten. Under översynsperioden byggde gemenskapsindustrin ut sina produktionsanläggningar, anlade en ny fabrik i gemenskapen och planerade ytterligare en ny anläggning i gemenskapen. Denna process med fortlöpande investeringar undergrävdes framför allt av den otillfredsställande utvecklingen för gemenskapsindustrins lönsamhet, vilken orsakades av den ständiga prispressen från import från Indien av den berörda produkten till gemenskapsmarknaden.

Gemenskapsindustrin bedöms, i avsaknad av åtgärder som korrigerar för den subventionerade importens effekter, även i fortsättningen komma att utsättas för prisunderskridande och därav följande prisfall, med försämrad lönsamhet, räntabilitet och kassaflöde som följd. Detta skulle i längden även kunna hota gemenskapsindustrins livskraft. Följaktligen bedöms det att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att åtgärderna skulle upphöra att gälla.

III. Importörers och handlares intresse

- (249) Frågeformulär skickades till alla kända importörer och handlare vars verksamhet omfattade den berörda produkten, men endast en av 19 svarade. Den samarbetsvilliga importören lämnade dock inga synpunkter på vilken inverkan fortsatta åtgärder sannolikt skulle få på dess verksamhet. På grundval av den information som mottagits verkar det som om importörerna och handlarna i gemenskapen köper den berörda produkten från olika källor. Eftersom det inte finns några grundläggande kvalitetsskillnader mellan den produkt som importeras från Indien och den som erhålls från någon annan källa anses det att importörerna och handlarna i gemenskapen inte skulle ha några svårigheter att få tag i produkten från andra källor om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Dessutom är den samarbetsvilliga importören aktivt involverad i handel med ett flertal andra produkter och är därför inte helt beroende av den berörda produkten. Trots att importörens försäljning av den berörda produkten under skadeundersökningsperioden ökade kraftigt (sjudubbelt i volym), utgör denna försäljning endast en liten del av företagets totala omsättning (runt 1,4 % under översynsperioden). Slutligen angav inte importören att fortsatta åtgärder skulle ha någon inverkan på sysselsättningen, eftersom importverksamheten inte är arbetsintensiv.

- (250) Även om importörer och handlare kanske inte ställer sig positiva till åtgärder dras på grundval av tillgänglig information slutsatsen att ett möjligt intresse av att åtgärderna får löpa ut inte väger tyngre än gemenskapsindustrins intresse av fortsatta åtgärder för att återställa illojala och skadevällande handelsmetoder från Indiens sida, vilket sammanfattas i skäl 248.

IV. Intresset hos leverantörer i tidigare led

- (251) För att kunna bedöma den sannolika inverkan som fortsatta utjämningsåtgärder skulle kunna ha på leverantörer till gemenskapsindustrin i ett tidigare led i förädlingskedjan sändes frågeformulär till alla sådana kända leverantörer. Sammanlagt sändes sex frågeformulär och två svar mottogs. Dessa leverantörer i tidigare led i förädlingskedjan förser gemenskapsindustrin framför allt med glukos och dextros och stöder en fortsatt tillämpning av åtgärder. Även om gemenskapsindustrin inte tillhör de viktigaste kunderna för dessa leverantörer bidrar den verksamheten till leverantörernas sysselsättning och lönsamhet. Om gemenskapsindustrin skulle begränsa eller till och med upphöra med tillverkningen av den likadana produkten skulle denna fördelaktiga handelsförbindelse hotas.

- (252) Därför, och i avsaknad av information som bevisar motsatsen, dras slutsatsen att fortsatta åtgärder är förenliga med dessa leverantörers intresse.

V. Användares intresse

- (253) Frågeformulär sändes även till fem kända användare i gemenskapen av den berörda produkten, dvs. läkemedelsföretag. Utöver andra upplysningar begärde kommissionen att få deras synpunkter på om upprätthållandet av åtgärderna skulle ligga i gemenskapens intresse och hur dessa åtgärder skulle fortsätta att påverka dem. Kommissionen fick dock inga svar på frågeformuläret och kunde således inte meddela några synpunkter. Med tanke på att användarna kunde köpa den berörda produkten inte bara från Indien utan även från andra källor, och med tanke på bristen på uppgifter om åtgärdernas ekonomiska effekter på användarnas verksamhet (t.ex. sysselsättning, lönsamhet och investeringspolitik) var det inte möjligt att fastställa något användarintresse av större betydelse.
- (254) Även om användarna, trots sin tystnad, kanske inte stöder åtgärder finns det, på grundval av tillgängliga uppgifter från samarbetsvilliga intresserade parter, inget belagt användarintresse av att åtgärderna upphör att gälla som skulle väga tyngre än gemenskapsindustrins intresse av fortsatta åtgärder i syfte att återställa illojala och skadevällande handelsmetoder från Indiens sida, vilket sammanfattas i skäl 248.
- (255) En exportör hävdade att gemenskapskonsumenternas intresse inte beaktades på ett korrekt sätt och att analysen av gemenskapens intresse därför inte hade utförts helt i enlighet med artikel 31 i grundförordningen. Exportören hävdade att konsumenternas intresse skulle kunna påverkas negativt om tillverkare av läkemedelsberedningar vältrade över en eventuell prisökning på grund av ökade tillverkningskostnader på användarna av de slutliga doseringarna.
- (256) Som svar på detta bör det beaktas att ingen konsumentorganisation lämnade några synpunkter under undersökningens gång. Dessutom har konsumenterna i gemenskapen oftast en sjukförsäkring. Det finns inget som tyder på att sjukförsäkringsavgifterna skulle påverkas negativt i någon större utsträckning genom eventuellt ökade kostnader för vissa antibiotikaberedningar. Dessutom är det oklart i vilken utsträckning tillverkare av vissa antibiotikaberedningar, dvs. användarna, kan övervältra en kostnadsökning. Under dessa omständigheter är det inte möjligt att fastställa att en förlängning skulle strida mot något större intresse på användarsidan.

VI. Slutsats

- (257) Efter en granskning av de olika intressen som berörs bedöms det ur ett allmänt gemenskapsintressesperspektiv att inget intresse överväger gemenskapsindustrins intresse av att åtgärderna upprätthålls. Fortsatta åtgärder kan förväntas göra det möjligt för gemenskapsindustrin att förbättra sin lönsamhet och fortsätta med sitt investeringsprogram i gemenskapen, vilket skulle få positiva effekter på sysselsättningen och konkurrenskraften. Av den tillgängliga informationen att döma finns det heller inga motstridiga intressen av vikt hos andra berörda parter i gemenskapen (dvs. importörer och handlare, leverantörer i tidigare led i förädlingskedjan, användare eller konsumenter).

I. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (258) Mot bakgrund av slutsatserna när det gäller fortsatt subventionering, skada och gemenskapens intresse anses det lämpligt att upprätthålla utjämningsåtgärder på import av den berörda produkten från Indien. Vid fastställandet av nivån för åtgärderna beaktades de subventionsmarginaler som konstaterats under översynsperioden och den nivå på tullen som är nödvändig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats.

I. Nivå för undanröjande av skada

- (259) Den nödvändiga prisökningen för undanröjandet av skada fastställdes för varje företag genom en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för den berörda produkten och det icke-skadevällande priset för den likadana produkt som gemenskapsindustrin sålt på gemenskapsmarknaden. Prisskillnaden uttrycktes sedan i procent av det samlade importvärdet cif.

- (260) Det icke-skadevållande priset erhöles genom att en vinstmarginal på 10 % lades till gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga produktionskostnad. Denna vinstmarginal, som är en tredjedel lägre än den som fastställdes i den ursprungliga undersökningen (se skäl 205), speglar den vinstmarginal som gemenskapsindustrin kan uppnå för andra produktgrupper som inte är utsatta för illojal konkurrens. Med tanke på den ökade konkurrensen ansågs denna vinstmarginal som ett lämpligt och rimligt minimum i stället för den vinstmarginal på 15 % som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Med en sådan vinstmarginal skulle gemenskapsindustrin kunna göra ytterligare investeringar i forskning och utveckling för att behålla sin konkurrenskraft.

II. Form av åtgärder och deras nivå

- (261) Eftersom det inte förelåg några särskilda omständigheter ansågs det lämpligt att införa en tull av standardtyp, dvs. en värdetull.
- (262) När det gäller nivån på tullsatsen var för fyra av de samarbetsvilliga exportörerna subventionsmarginalen högre än nivån för undanröjande av skada. I enlighet med artikel 15 i grundförordningen ansågs därför den lägre tull som motsvarar nivån för undanröjande av skada tillräcklig för att undanröja den skada som import från dessa fyra exportörer vållar gemenskapsindustrin. De tullsatser som bör tillämpas på import från dessa exportörer varierar mellan 17,3 % och 30,3 %. När det gäller de andra tre exportörerna låg nivåerna för undanröjande av skada högre än de subventionsmarginaler som fastställdes. Åtgärderna i fråga om dessa företag bör därför grundas på de senare. Tullsatserna för import från dessa exportörer bör variera mellan 25,3 % och 32 %. Med tanke på att många av de indiska exportörerna (över 80 %) samarbetar med kommissionen vid översynen bör tullsatsen för övriga företag fastställas till den som gäller för det företag som har den högsta individuella tullsatsen, dvs. 32 %.
- (263) De individuella företagsspecifika utjämningsatser som anges i den här förordningen återspeglar de samarbetsvilliga exportörernas situation under undersökningen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkten som tillverkas av dessa företag. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa satser utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för "övriga företag".
- (264) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, kommer denna förordning att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull skall införas på import av trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln, enligt ex 2941 10 10 (TARIC-nummer 2941 10 10 10), ex 2941 10 20 (TARIC-nummer 2941 10 20 10) och ex 2941 90 00 (TARIC-nummer 2941 90 00 30) med ursprung i Indien.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat B, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, Belgien.

2. Följande tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för importerade produkter som tillverkats i Indien av nedanstående företag:

- 17,3 % för KDL Biotech Ltd, Mumbai (TARIC-tilläggsnummer A580),
- 28,1 % för Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh (TARIC-tilläggsnummer A581),
- 25,3 % för Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi (TARIC-tilläggsnummer A582),
- 30,3 % för Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi (TARIC-tilläggsnummer 8221),
- 28,1 % för Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad (TARIC-tilläggsnummer A583),
- 28,1 % för Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh (TARIC-tilläggsnummer A584),
- 32 % för övriga företag (TARIC-tilläggsnummer 8900).

3. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2005.

På rådets vägnar

J. KRECKÉ

Ordförande
